

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 4 coroane.
Pe o jumătate de an 2 coroane.
Pentru România 10 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu

Apare în fiecare Duminică

INSERATE:

se primesc la **biroul administrației**, (strada Poplăcii nr. 15).
Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-ora 12 bani, a treia-ora 10 bani

Despre originea noastră.

Istoria este școala omenirii. Din istorie vedem că ce au făcut, — cum au lucrat strămoșii noștri. Vedem că dintre faptele lor, cari au fost bune și cari au fost rele. Vedem, că faptele bune ce urmări bune au avut, și faptele rele, cât de rele urmări aveau. De aceea ziceau Romanii, — strămoșii noștri, ai Românilor, — că „istoria este dascălul vieții“.

Luând eu, — subscrisul, redactarea „Foi Poporului“, mi-am pus de gând, ca în câțiva numeri ai „Foi Poporului“, să adun ca într'un mănunchi întâmplările prin cari a trecut neamul nostru, de când a venit din Roma veche, din Italia, și s'a așezat pe aceste frumoase plaiuri, țeara Ardealului. De atunci sînt două mii de ani, aproape. Din pășaniile strămoșilor noștri, de două mii de ani încoace, vom învăța multe, dacă le vom cântări bine și le vom lua la inimă. Nădăjduesc dară, că începînd redactarea „Foi Poporului“ românesc, cu acești articoli din istoria neamului nostru, fac o plăcere tuturor cetitorilor și tuturor Românilor de bine, cari au inimă și dragoste față de neamul nostru neam. Dumnezeu să ne ajute!

Înainte de asta cu 17 sute de ani, împărăția strămoșilor noștri stăpînea peste toată lumea. Nici nu a fost, nici nu va fi în lume un neam atît de viteaz, atît de puternic, cum erau Romanii. Asta nu o neagă nimenea, nici chiar dușmanii lor, de pe atunci.

Unde era atunci *puterea*?

În Roma.

Unde era lumina, — învîțătura?

În Roma.

Unde era bogăția, — frumșeta, mintea, iubirea de neam și de învîțătură?

În Roma.

Limba cea mai frumoasă din lume, — limba aceea pe care până și azi o învață în toate școlile mari, pretutindeni, — este limba care o aveau strămoșii noștri Romani, limba latină.

O limbă frumoasă, mlădioasă, curată, — moale, — care sună la urechi ca un cântec, ca o doină, — ca un glas de clopoțele de argint.

Așa era pe atunci împărăția Romei, — și chiar și după-ce s'a cutropit împărăția asta, — timp de 200 de ani tremurau dușmanii, când se pomenea de numele ei. Se temeau să nu cumva să învie din mormînt și să le pedepsească păcatele și sîlbătăcia cu care s'au purtat acei dușmani față de moștenitorii Romei, — față de urmașii Romei. Se temeau, bună oară așa, cum se tem astăzi oamenii de morți, că nu fiecare om ar avea curajul ca să doarmă o noapte în cripta cu morții, — ori în cîntirim.

Era pe atunci, pe când era împărăția Romei în floare, — un popor viteaz și răsboinic, pe care nime nu l'a putut bate și subjugă, — poporul Dacilor, care avea țeara lui aici, chiar pe plaiurile aceste, unde locuim noi astăzi.

Orașul lor de frunte era orașul numit Sarmizegetuza, — un oraș mare, — urmele cărui și astăzi se ved în țeara Hațegului, nu departe de orașul de astăzi, Deva. Craiul lor era pe atunci vestitul Decebal, — un crai viteaz și neastîmpărat, care nu purta frica nimănui.

Un crai viteaz ca Decebal, în fruntea unui popor viteaz, cum erau Dacii, — oare, ce n'ar fi putut el face?

Cum era împărăția lui, vecină cu puternica împărăție a Romanilor, Decebal nu se astîmpăra, ci sgîndărea mereu pe vecini. Trecea hotarul cu armata lui, și jefuia orașele și satele, apoi venea acasă cu ciurdă mare de vite și cu bogății multe.

În Roma era împărat pe atunci, unul cu numele Domițian, — care, — auzind plîngerile poporului seu dela hotarele țării, — s'a pornit cu armată mare în potruva lui Decebal.

A dat însă de dracu.

Decebal nu era omul care să prieceapă gluma. Armatele Romanilor au fost pefugate, — bătute, — sdrobite, — încît Domițian a plătit mulți bani lui Decebal, ca să facă pace. S'a legat deci pacea, și puternicul împărat al Romei plătea dare pe an, sume mari de bani, — lui Decebal, craiul Dacilor.

Așa au ținut aceste, timp de 9 ani.

Atunci, a venit pe scaunul domniei în Roma, omul cel mai viteaz de pe acele vremuri, împăratul Marcu Ulpiu Traian.

Dacă a văzut lumea răsboaiă, apoi, multe tot n'a văzut ca acelea ce s'au încins între cei doi vitezi, între Traian și Decebal.

A răsunit Ardealul de strigăt de bătaie, rîurile s'au înroșit de sânge, — ear' holdele și sîmînăturile toate au fost tăvălite și călcate în picioare de multele armate.

Lângă Turda, bătaia a fost atît de crîncenă, încît s'a umflat rîul Arieș de morții cei mulți cari pluteau în știrea Domnului, pe valurile lui turburate. S'au gătat pînzăturile, cîrpele cu cari își legau cei răniți ranele, și atunci împăratul Traian și-a spintecat hainele de pe dînsul, — chemeșă lui, — ca să lege cu ea ranele soldaților săi. Decebal a fost bătut, și de atunci soarta lui s'a întors spre rău.

Strimtorat în casa lui, — în Sarmizegetuza, — după-ce toată armata

FOITA.

Poesii populare.

Culese de Maria Iuga din Arcalia.

Săracă inima mea,
Cătu-i de stricată ea,
Să se afle cineva
Să-mi tocmească inima,
Ori ce-ar cere eu 'i-aș da.
Da nu-i Domn nici Împărat
Numai cine o stricat,
Da nu-i Domn nice birău
Să știe câte știu eu,
C'asa-i stricată de tare
De curg lacrimile vale,
C'asa-i stricată de rău,
Lacrimile-mi curg părău.

De-aicea până 'n Brașeu
Nu-i om necăjit ca eu,
Numai puiul cucului
In adîncul crîngului.

Cucule pasere mîndră
Suie-te-n codri și cântă,
Pe cine-i avea mînie
Cîntă-i tot amar să 'i fie
Precum 'mi-ai cântat și mie.

Necăjit ca mine nu-i
Numai puiul cucului
Cînd îl lasă maica lui
In mijlocul codrului
Fără aripi, fără vreme, —
Ar sbura și n'are pene.
Ar cânta și n'are glas
Că l'a lăsat puiul golaș

Vine o biată turturea
Și-a luat puii cu ea,
Și 'i-a purtat pe ogoară
N'o lăsat puii să moară,
Și 'i-a purtat pe la șuri
De 'și-a găsit bucături,
Dar' veni cucu la vreme
Și-o găsit puii cu pene
— Turturea! ce 'ți-oi plăti
Că 'mi-ai îngrijit puii?

— Da nimica nu-mi plăti
Numai cînd voi fi beteagă,
Să-mi dai grâu și să-mi dai apă!
Turtureaua-o fost beteagă,
Vine cucu și o 'ntrebă:
— Ce 'ți-e ție mîndră dragă?
— Da-s beteagă și oiul murî
Și 'mi-or rămîne puii,
Da mă rog la Dumneata
Să-mi înveți puii a cânta.
— Da nu 'i-oiu pută 'nvêța
Că 'mi-e glasul foarte greu
Și d'abia 'mi-l cânt și eu.
Cînd aud coasa bătînd
La codri mă sui plîngînd,
Ca o pasere săracă.
Toate lemnele se pleacă
Cu crengile la pămînt;
Aș cânta, nu pot să cânt.
Glasul 'mi-s'a amuțit
Fața 'mi-s'a vestejit
Am rămas bătrîn și hîd.

lui a fost împrăștiată, — ca să nu cadă însuși prins, în mâinile lui Traian, — și să nu ajungă în lanțuri, — și să nu-l ducă spre rușine, la Roma, — în fața căpitanilor săi, s'a trântit în propria lui spadă, sabia a trecut prin piept până în plăsele. Marele și viteazul craiu al Dacilor, Decebal, și-a dat sfârșitul, tăvălindu-se în balta de sânge, care a curs din el.

Traian a cuprins întreagă Dacia, — țeara noastră de azi. A zidit orașe, — a făcut drumuri, — și fiindcă locuitorii țării se răriseră foarte, după atâta amar de răsboaie, — a dat poruncă de au venit să se așeze aici, plugari romani și meseriași, din toate părțile împărăției lui.

A lăsat soldați de pază în toată țeara, și a pus la cale toate trebile, așa ca țeara asta nouă să înflorească și să fie fericită. Asta era dorința lui, — și dorul lui s'a și împlinit nu peste mult. Dar' despre aceasta voi scrie în numărul viitor.

Vasile E. Moldovan.

Procese de presă. Vineri a fost în Cluj un proces, în care a fost pîrît dl avocat **Dr. Cassiu Maniu** din Cluj pentru că a scris în »*Tribuna*« un articol în care a zis, că »*idea de stat maghiar n'are temei în lege. Dr. Cassiu Maniu a avut ca apărător pe fratele său Dr. Iuliu Maniu*« din Blăgiu, care în vorbirea sa a arătat, că în numitul articol nu se cuprinde agitație. Cu toate acestea curtea cu jurații l'a găsit vinovat și tribunalul l'a osândit la **un an închisoare de stat și purtarea cheltuelilor. Dl Dr. Cassiu Maniu s'a folosit de dreptul său și s'a apărut în limba românească.**

Ear' Sâmbătă s'a pertractat înaintea Curții cu jurați din Cluj procesul de presă intentat preotului **Ioan Moța** din Orăștie, pentru articolul »*A murit Matia, a murit dreptatea*« scris din încredințarea desvîlirii statuei regelui Matia Corvinul în Cluj. Articolul a fost publicat în »*Libertatea*« și procesul s'a pornit pe motiv de agitație contra naționalității maghiare. Acusatul a fost apărut de dl **Dr. A. Vlad**, avocat în Orăștie. Jurații au dat verdict afirmativ,

ear' tribunalul a condamnat pe părintele **Ioan Moța** la **un an închisoare ordinară și o mite cor. amendă.** Acusatul a anunțat recurs de nulitate.

La situație. Starea de exlex sau în afară de lege dăinuiește mai de parte, după ce opoziția nu înceată în dietă cu obstrucția, împedecând votarea budgetului. Zilele trecute a fost un strălucit bal de Curte în Budapesta, la care a luat parte și Apponyi, presidentul dietei. Malestatea Sa a vorbit cu invitații, dar' pe Apponyi s'a făcut a nu-l vedea. Aceasta s'a crezut, că e arătarea mâniei M. Sale pentru cele ce se petrec în dietă. Dar' Apponyi a doua zi a fost invitat la M. Sa în audiență.

DIN LUME.

Primăvara acestui an a răscolit în inimile multor popoare, dorul de răs-vrătire, — dorul de luptă. De pretutindinea ne vin vești îngrijitoare, despre tulburări, despre răscoale.

După măcelărirea Evreilor din Chișinău, în Basarabia, — după tulburările studenților maghiari din Budapesta, a urmat răscoala și tulburările studenților din Croația. Răscoala din Macedonia e veche, dar' nici până azi nu s'a potolit oi crește și se întărește mereu. Iată știrile mai nouă:

Din **Macedonia** se aduce veste că răscoala Bulgarilor se întinde mereu. Zi de zi, se întâmplă bătăi, între trupele de răscolți și între armata turcească.

În orașul Salonichi s'a descoperit că Bulgarii au săpat găuri pe sub pământ și au pus dinamită, — bombe, butoaie cu praful de pușcă, sub casele mai însemnate din oraș. Pe norocul Turcilor, că au dat de ele, că altcum tot orașul perea. De altcum norocul a fost că s'a stîns fișul, înainte de ce ar fi ars până la praful de pușcă.

De altă parte vine veste că înaintea de regimul de Turci prin munți ca să dea de urma cetelor de răscolți, — aceștia s'au pus la pîndă și i-au strimtorit întru'n loc rău.

S'au ascuns după stînci, ear' pe drum au pus tot dinamită și bombe. Când au ajuns Turcii la locul potrivit,

dinamitul și bombele, fiind aprinse prin sîrme cu electricitate, din depărtare, — au explodat, pricinuind moarte înspăimîntătoare între Turci. Tot atunci au tras și Bulgarii cu puștile în ei. Turcii aprinși de spaimă, dar' mai mult de mânie, au dat năvală, dar' asta i-a stricat și mai mult, așa încât, luând-o la fugă, au lăsat armele și tornistele pe câmpul de bătăie. Trei părți din patru au rămas morți, în mâinile răscolților. Un oficer și 80 de răscolți au murit în luptă. Despre lupta asta nu s'a scris în gazete, de oare-ce Turcii au ținut în taină rușinea asta, care i-a ajuns.

În **Maroco**, unde pretendentul de tron Bu-Hamara luptă de un an deja ca să răstoarne de pe tron pe sultanul de astăzi, luptele decurg mereu, fără ca să se poată învinge odată decizător. Răscolții au luat cu asalt o cetate, mai zilele trecute, și omorînd pe toți soldații cari erau acolo, le-au tăiat capetele și le-au îngîrat pe ziduri, spre groaza și spaima tuturor mai cu seamă a Europeanilor, cari nu sînt obișnuiți cu sîlbătăcii de aceste.

În **Croația**, se estinde mereu răscoala care este îndreptată în contra Maghiarilor. Croații sînt năcăjiți pentru fudulia Maghiarilor și pentru-că ei maghiarizează cu sila, și acolo. După-ce au rupt o mulțime de steaguri maghiare, au mîrdărit pajura maghiară, au bătut rău pe funcționarii dela stațiunile căilor ferate. Mulțime de popor aștepta să sosească trenurile din părți locuite de Maghiari, și când soseau se năpusteau cu topoare asupra trenului, stricîndu-l și zdrobindu-l foarte. Poliția și jandarmii n'au putere asupra mulțimii infuriate, ear' dacă vine miliția, tulburările înceată, dar' se încep în altă parte, unde nu-i miliție.

S'a prins din partea poliției o scrisoare cătră popor, tipărită de cineva în mii și mii de exemplare, și răspîndită în popor, în care să provoacă poporul, ca să fie gata, ca la un semn dat, să ucidă într'o noapte pe toți străinii din Croația. Spaima Maghiarilor din acele părți este mare, ear' gazetele lor din Pesta înjură ca Țigani.

V. E. Moldovan.

PANICA.

— Povestire tradusă după A. C. —

(Urmare).

Domnul Menyhart vineți de mânie. Inoă n'oi o ființă vie nu i-a fost luat cutezanța să-i spună așa ceva oblu'n față. Mânia lui se potența și originind în dinți, slohozi o injurătră stranie asupra mamei copilei.

»Domnule, nu injura pe mama, că odată te răstorn cu scaunul cel cerșitoresc cu tot!«

Domnului Menyhart i-se făcî lumea neagră înaintea ochilor. Panica însă, spre a-și documenta hotărîrea luată, sări repede la scaunul cel cu roate și prinse să-l scuture cu mâinile ei cele musculoase. Apoi alerga la gățile ei, le alungă de-alungul curții și le scoase încet pe poartă afară.

Când se reculese domnul Menyhart din mânia lui, era de tot slăbit, de tot ploat. Prima-dată în viață, se văzu

învins. Îl cuprinsese sentimentul lui Goliat, cel invins de David. Prima-dată văzu el că-i un schilav, pe care-l poate batjocori ori-cine. Oamenii nu au decât să voiască, și el nu mai este cel mare și tare.

Dar' oamenii nu vor cuteza! se întări el în fire. Oamenii toți sînt lași, afară de strigoala asta mică. De unde își ia însă asta singură o așa cutezanță oarbă?

La aceasta se cugetă el toată ziua și toată noaptea. Se tortura cu gânduri întunecate. Dimineața trimise după mama micii strigoi.

Muliera cea mare și tare sta tremurînd înaintea lui, gata în tot momentul de-a vărsa lacrimi.

»Tu ești Pana Takács?«

»Eu, Măria Ta, sărut mîna.«

»Tu ai slugit la mine?«

»Trei ani, sărut mîna la Măria Sa.«

»Copila cea forobrază, ce m'a mîniat ieri, e copila ta?«

»Da, sărut mîna; dar' am și spus eu bărbatului meu, să o bată bine, că, sărut mîna, eu nu mai înving cu ea.«

»Proastă creatură, ești tu o așa mamă, cât să lași să-i bată copilul un tată vitreg!«

»D'apoi, sărut mîna, dacă copila nu are tată bun...«

»De unde ai copila?«

Muliera nu răspunse, ea-și acoperi fața cu palmele și prinse a plînge amar.

»Cară-te acasă, și spune la prostul de bărbatul tău că-l omor, de mai cutează vr'odată să bată copila. Pe ea însă o trimite încoace.«

»Sărut mîna.«

După o jumătate de oră apărî Panica înaintea grozavului domn. În haine curate de sărbătoare păși ea atât de cutezătoare înaintea lui, ca și când ar fi decisă, să-l răstoarne cu scaun cu tot în cas de lipsă.

»Bună ziua, domnule, ce vrea domnul cu mine?«

Din vremea lui Cuza.

Eram mai mulți prietini la o masă și povesteam anecdote din trecut:

- Știi aceea cu căpitanul R.?
- N'o știu.
- A!... e nostimă.
- Spune-o, Niță.
- Vodă-Cuza avea un căpitan atașat pe lângă persoana sa.
- Căpitanul R...?
- Da. Acesta însă era foarte cheltuitor și când îl căutai n'avea parale.
- Dar' creditorii avea?
- Se îngrijise de asta. Peste câteva zile era să fie o paradă mare și el n'avea cizme.
- Ce-a făcut?
- Să vezi. A comandat câte o păreche cizme bune, de cavalerie, la doi cizmari deosebiți. Cu o zi înainte de paradă, vine unul din cizmari și-i aduce încălțăminte. El, foarte năzuros, găsește că numai cizma din dreapta îi vine bine.

»Pe cea din stânga te rog s'o mai ții la calapod. Când o aduci iai paralele«.

- Bine, dle căpitan.
- După un ciaz vine celalalt cismar.
- Cu cealaltă păreche.
- Da. Oficerul încercă și cizmele acestuia și găsește, că cea din stânga îi vine bine, ear' cea din dreapta nu.
- Ea te rog, domnule Vasilescu cizma din dreapta și ține-o vr'o două-trei zile la calapod! Mă strânge sus, că-putele sînt strîmte la amîndouă, da la acea din dreapta prea-prea. Ai înțeles.
- »Bine, dle căpitan!«
- Și cismarul a ieșit pe ușă afară.
- Căpitanul a încălțat apoi frumos cele două cizme ce-i rămăseseră și a doua zi s'a dus cu Vodă la paradă.
- Dar' cu celelalte două cizme ce a făcut.
- Nu le-a mai cerut.
- Dar' pe cele oprite le-a plătit?
- Ei, așa! Cum era să plătească oamenilor numai câte o cizmă? S'a mai văzut?
- De unde?

D. Teleor.

O carte interesantă.

Sînt multe regimente în armata noastră austro-ungară. În aceste regimente Români încă sînt reprezentați într'o măsură nu chiar potrivită numărului întreg al Românilor. Românul, ca cel mai credincios al împăratului ar fi putut ca și prin armată să se dovedească că se apropie de el. Dacă până în timpul din urmă nu s'a prea dovedit din cauza unor temeri. Să sperăm că azi cei mai mulți vor căuta miliția, unde se pot feriți. Și cum că se pot feriți ne o dovedește istoria unor regimente, recrutate aproape numai din fiii poporului nostru. Fără să amintim de fostele regimente grănițerești cari și-au dovedit vitejia față de un *Napoleon-cel-mare* și față de alți vestiți generali dușmani ai împărăției noastre este de ajuns să spunem că regimentul *marelui duce de Baden*, adică regimentul 50 cu garnisoana în *Alba-Iulia*, în partea cea mai mare a fost alcătuit din Români.

Pe steagul găurit și sfîșiat prin multele răsboaie ale acestui brav regiment strălucește medalia și lauda dată din partea M. Sale: »*Pentru credință, fidelitate și perseveranță în luptă, laudă și recunoștință acestui regiment*«. În timpul din urmă acest regiment a început să treacă prin oare cari schimbări. S'a schimbat încâtva fața lui românească, dar' regimentul în fond a rămas tot acelaș.

Între ofițeri este și dl locotenent *Iosif Kolbe*, un adevărat German cu inima curată și un ofițer, care nu numai că și cunoaște foarte bine chemarea sa, dar' cunoaște cu deamănuntul și alte ocupațiuni, neamuri, și țări multe.

Acest domn ofițer, prieten al Românilor, a publicat o carte cu numele: »*Cartea turiștilor bicicliști a Transilvaniei și a țărilor învecinate*«. Și fiindcă dl ofițer se ocupă în locul prim cu Transilvania, pe care a umblat-o parte ca ofițer, parte ca turist-biciclist petec de petec, pas de pas, a aflat cu cale ca să se ocupe pe foarte multe pagini și cu noi Români. Mă opresc numai la

această parte, căci ar trebui să zic foarte mult, dacă aș voi să arăt că dl ofițer se ocupă în cartea sa amănunțit și cu multă pricepere de toate lucrurile: căi, drumuri, sate, orașe cu tot ce se află în ele vrednic de însemnat din toate privințele.

Satele, orașele locuite de Români sînt arătate în colori foarte vesele; se arată ce fel de oameni sîntem noi și ce vrednicie avem. Dar' nu numai cu noi Români din Transilvania se ocupă dl locotenent *Kolbe*, ci și cu frații noștri din România și Bucovina. Și mai presus de aceste aduce și fotografiile, cari înfățișează portul nostru bărbătesc și femeiesc. N'am loc de ajuns ca să mă ocup amănunțit de cartea dlui ofițer, dar' pot spune cu inima liniștită că cartea dlui *Kolbe* dacă ar fi scrisă în limba noastră ar merita s'o citească cât de mulți. Și poate să vină o zi ca să fie tradusă. Până atunci trebuie să lăudăm zelul dlui ofițer și să-i mulțumim că s'a ocupat în cartea sa și de noi în mod atât de prietinesc.

Ioan E. Predan.

Sărbarea sfintelor Paști la Români din America.

O zi de bucurie am avut cu ocaziunea zilei de sf. Paști. Pentru întâia dată mica colonie română din țeara lui Cristofor Colt mbus (descoperitorul Americii) a avut fericirea a se întruni ca Reuniune și a sărba aceasta sf. zi după eșemplul și frumosul nostru obicei românesc. Începutul e greu chiar pentru noi, cei aruncați prea departe de patrie și neamul nostru, neavînd nici un păstor sufletesc între noi.

La 2 ore după amiază un mare număr de membri era de față în localul reuniunii. Localul era împodobit cu tricolorul românesc și cel cu colorile americane, deasemenea inscripția de »*Christos a înviat*« și »*Bine ați venit*« nu lipsia din verdeța cu care s'a împodobit sala. Pe păreți am mai văzut tabloul președintelui republicii Teodor Roosevelt, al Măiestății Sale Francisco Iosif I. și al marelui erou român Avram

Domnul Menyhart deveni încurcat la această întrebare a copilei. Ce vrea el adică cu copila?

»Ce vreau eu? Eu voi ca tu să vii la mine, și vreau, ca tu să rămâi o leacă aci«.

»Și ce să fac eu aci?«

»Să povestim amîndoi«.

»Să povestim amîndoi? Cu d-ta nu poate omul povesti«.

»De ce nu?«

»Pentru-că domnul e sălbatic ca un urs«.

»Cine și-a spus ție una ca asta?«

»Toți spun așa, și eu încă am văzut ieri«.

»Lucru dracului! Dar oare tu nu ai fost mai sălbatică decât mine?«

»Eu? Eu nu am început, dar' dacă mă supără cineva, l-aș sfărta într'o mînie!«

Pe când spunea ea acestea, îi tremurau mîinile și din ochi schinteia un foc sălbatic.

Domnului Menyhart îi plăcu copila foarte tare. Nu se putea sătura a privi la fața cea frumoasă, roză a ei. Își aducea aminte ca prin vis, că a mai văzut cândva o așa fată în — oglindă.

»Nu mai fi mînioasă, Panica. Cu tine nu voi mai fi rău. Să fim noi prietini buni. Așază-te aci la picioarele mele«.

Panica rise, dădû din umeri și se puse lângă scaunul cel cu roate. Din poziția asta înturnă fața către domnul cel rău și bătrîn și zise:

»Acum spune-mi o poveste«.

Dar' domnul se cufundă mișcat vizibil, chiar în acel moment, înfrumusețea cea minunată a copilei.

»Dacă nu-mi spui o poveste, domnule, eu mă duc de aci«.

»Rămâi, Panica, o să-ți spun eu o poveste, numai așteaptă o leacă, să-mi vină-n minte«.

De sine se înțelege că lui nu-i conveni aceasta cerere a copilei, de

oare ce el în viața lui nu spusese nici o poveste, nu vorbise în veci cu un copil.

În fine îi veni o idee, care prețuia mai mult decât o poveste.

»Panica, să las să-ți fiarbă cafea; place-ți ție cafeaua?«

»Cum să nu-mi placă! Atunci rămân la d-ta«.

Servitorimea din bucătărie șoptea ceva între sine și rîdea. Lor li se părea că domnul lor a nebunit de o leacă de vreme încoace. Să poruncească el să aducă la Panica o cafea, și încă înainte de amiază! Ba ei trebuia să aștearnă pentru Panica masă în refector. Și pe când Panica și bea cu poftă cafeaua, domnul Menyhart sta față'n față cu ea și o tot îmbărbăta:

»Măncă, cât voești, Panica, că aci este destul!«

(Va urma).

Iancu. S'a început serviciul bisericesc cu Christos a înviat și cu utrenia condusă de dl V. Bozoșan și învoțit de I. Onic Varga și G. Martin. După sf. rugăciune V. Bozoșan a rostit o cuvântare frumoasă în care pe lângă alte pilde frumoase din sf. Script. a descris pilde din viața lui Isus până la Înviere.

Ilie Martin, președintele, care a stăruit pentru împreunarea Românilor într-o reuniune, a ținut o vorbire calduroasă arătând foloasele asocierii, și îndemnând membrii a continua de aci înainte cu puteri unite lupta pentru cultivarea noastră pentru a pute ajunge și a ține pas cu celelalte națiuni cari ne încunjură. »Nu uitați, zise între alte cuvinte vorbitorul — că suntem strănepoți de ai lui Traian, ai lui Mihail și a lui Stefan-cel-mare! Fiți demni de numele lor, arătați lumii că Românul e statornic și recunoscător, — nu uitați de neamul vostru!

»Priviți tricoulul nostru cum fâlăie alături de drapelul liberei Americi. Nu vine nimeni să ni-l oprească. Să mulțumim lui Dumnezeu și să fim recunoscători țării în care ne aflăm.

Corul a cântat apoi: »Deșteaptă-te Române!». Dl Z. Andreiu a declamat poezia: »Emigrantul». Dl V. Bozoșan a cântat cântarea: »Munților fiți mărturii». Dl Onic Varga a ținut o frumoasă vorbire religioasă. Dl I. Martin a declamat poezia: »Peneș Curcanul», apoi corul a cântat cântarea: »Sunt Român». Dl I. Bozoșan și dl Lazăr au declamat dialogul: »Între Tată și fiu».

După aceasta s'a dat un prânz la care am luat toți parte. La masă s'au ținut mai multe vorbiri frumoase. Dl V. Bozoșan în un toast a dorit viață lungă Președintelui Republicei, apoi Msale împăratului nostru, Francisc Iosif I-ul, și a vorbit pentru amintirea vecinică a neuitatului erou, a Regelui Munților, Avram Iancu. Toți au cântat: In vezi pomenirea lui.

Președintele a povestit apoi mai multe lucruri interesante din istoria Statelor-Unite, din America. Au mai declamat poezii mai mulți membri și fiind seară ne am despărțit în bună liniște și țară mângăiați.

Salutare la frații Români de acasă!
Un membru.

O poveste creștină.

(Urmare).

Vezi o închipuire hidoasă care mână pe oameni zăpăciți în toate părțile, ca pe niște flămânzi, aceea-i lăcomia. Pe cei săraci ea îi face să râvnescă cu neșază starea celor avuți, ear' pe cei cu stare, setoși după averi mari. Deși aceea închipuire e așa de urtă la vedere, ea însă are puterea de-a face pe tot omul ce caută spre dînsa să aibă un dor neșafios de câștig nedrept, ori de mărire deșartă, spre a căror dobîndire le dă drept sprijin răutatea, lingușirea și nedreptatea. Cât privește cinstea, ori dreptatea, hotărîte a le fi drept podoabe sufletești întreaga viață, ele după spusa oamenilor de astăzi sunt surorile neroziel.

Pentru că viața să le fie ușoară și plăcută, Dumnezeu le-a dat dragostea

să se lubească unii pe alții și să se ajute în orice împrejurări grele, și le-a poruncit să nu o despartă de ajutor și de ougetul curat. Ei însă n'au lăsat dragostea nefățarnică decât doar' numai mamelor și încă nici la toate din ele; ear' în locul ei au fățarnicia și ura și clevețirea cu celelalte ale lor surori. De aceea, dragă ângeraș, zadarnic vei căuta dragoste curată între rude, nici între soți și de multe ori nici între fii și părinți.

Vezi colo altă arătare hidoasă, ce se poartă cu deosebire numai printre oamenii cari au isbutit să dobîndească întru câțva averi ori slave deșarte? Aceea e mândria. Privește la cei-ce-ș cuprinși de ea, cu cât dispreț se uită la semenii lor, cât de sus socot dinții că trăiesc față de ceilalți. Ei n'ar fi așa dacă în dorința ce au de a părea mai presus ca ceilalți oameni nu ar purta pe cap drept podoabă nerozia. Umi-lința, care e așa de bună, adică sufletul care nu se prea înorede peste măsură numai în sine însuși, și pe cei în ranguri ori cu avuți ear' feri de multe greșeli, zice oamenii earăși, că e soră cu nerozia, și de aceea fug toți de ea.

De când outhere lumea, în puține locuri și rar de tot m'am întâlnit cu adevărul, pretutindeni însă am văzut domnind minciuna. Nevinovăția nu o vei găsi decât doar' la prunci, încolo pretutindeni stăpânește desfrăul. Oamenii se înrălesc, sbuciumați de griji, de nevoi, de suferinți și de răboale, pe cari cele de mai multe ori singuri 'și-le fac. Lumea e un furnicar de patimi, un cuib de răutăți.

Dar' precum am spus, de ce să 'și măhnesc sufletul, auzind toate răutățile omenești. Mai bine tac. Sunt prea multe relele din lume și nu 'și-ar fi de folos știindu-le.

Gândesc că atâtea câte 'și-am spus și câte ai văzut singur, sînt de ajuns pentru a cunoaște lumea și a înțelege de ce acum am început a mă uroca atât de rar de pe pămînt spre ceruri, și de ce astăzi sufletele aleșilor sînt așa de puține.

Și s'a măhnit tare micul ângeraș de câte vîzî și auzi, și a început a plînge, ear' unde 'i cădeau lacrîmile se prefăceau în flori de lacrîmioare. Și a întrebat ângerul zicînd:

— Dar' bine, ângere, de ce oare arată Dumnezeu atîta bunătate și atîta răbdare față de răutățile omenești și nu ridică dintre ei o călăuză, care să 'i scoată din această cale ce 'i duce spre peire, și deschizîndu-le ochii minții ca să vadă ce fac, să le arete adevărata cale a vieții?

Ear' ângerul întrebat, înainte de-a răspunde, luă pe ângeraș și sburără până au ajuns în fața unei case înalte cu câteva turnuri; era o biserică. Și zise:

M'ai întrebat, ângerașule, înainte de-a veni aici, de ce Dumnezeu nu ridică între oameni călăuze, care să le arete drumul rătăcit pe care au apucat?

Bunul Dumnezeu nu uită lumea, așa cum dînsa uită pe Dumnezeu. Pentru binele ei, a ridicat nu un om, ci mai mulți oameni care să 'i arate drumul, 'i-a dat legiuri care să călăuzească viața

tuturor; și în cele din urmă dacă a văzut că oamenii nici pe cei aleși ai Săi nu 'i bagă în seamă, nici povețele Sale nu le socotesc, a venit singur pe pămînt, făcîndu-se om și le-a dat învățături, și le-a făcut minuni și le-a arătat adevărata cale a vieții.

Vezi această casă? Ea se deosebește de cele în care viețuiesc oamenii. E un locaș sfânt în care se sălăluiește cu deosebire bunul Dumnezeu. În atotputernicia Sa el e pretutindeni, și în ceruri, și pe pămînt, și în câmp, și la munte, și pe mare, și în văzduh, pretutindeni; dar' pe pămînt cu deosebire e aci în această casă, hotărîtă a fi loc în care să se adune lumea să 'i asculte Sfintele sale învățături.

Astfel de locașuri sînt pretutindeni unde trăiesc mai mulți oameni la un loc, în sate ca și în orașe, și în fiecare din ele sînt acele învățături. Totuși de ar fi sărbătoare — căci mai ales în zile de Dumineci și sărbători au datoriat a se aduna negreșit să le audă — ai vedea biserica deșartă.

Bunul Dumnezeu nu uită lumea, nu o părăsește. 'I-a dat cărmă: Învățăturile Sale. Cine nu le urmează păcătuește, și păcatul astăzi stăpânește lumea.

Și au intrat în biserică. Ear' dacă au intrat s'au apropiat de Sf. Altar, unde au găsit pe Sf. Masă o carte mare ferecată cu aur și argint și cu pietre scumpe: era Sf. Evanghelie. Și deschizîndu-o au citit cu frică și cu outremur cuvintele zise de mîntuitorul Isus Christos despre oameni, când a fost pe pămînt:

»De nu aș fi venit și nu le-aș fi grăit, păcat nu ar avî. Dar' acum nu au cuvînt de îndreptare pentru păcatul lor.

»De n'aș fi făcut între dinții lucrurile, pe care altul nu le-a făcut, păcat nu ar avî; dar' acum ei m'au văzut și m'au urît.

»Cerul și pămîntul vor trece, dar' cuvintele mele nu vor trece.

Și au închis sf. carte și s'au închinat și au eșit din biserică.

Ear' ângerul a zis cătră ângeraș: Iată a voit Dumnezeu să se deschidă Sf. Evanghelie ca să cetim tocmai aceste înfricoșate cuvinte care adevăresc și mai mult cele-ce 'și-am spus.

O cărmă a vieții li-s'a dat, vai omului care nu o va urma!...

Eată ângerașule pămîntul, iată lumea, iată felul ei de viață, iată deci și răspunsul la întrebarea ce 'mi-ai pus la început.

Și după aceea, spune povestea, cei doi ângeri s'au despărțit. Unul spre a colinda din nou lumea, căutînd suflete neprihănite, ear' altul spre a se reînțoarce earăși în sinul Dumnezeescii măririi, de unde se pogorise, departe de acest pămînt pe care nu găsisse decât doar' două lucruri cari să 'i fi plăcut întru câțva: florile și copilașii. Florile, pentru-că ele au ceva din gingășia și frumusețea plăcută a ângerilor și mirosul îmbătător în care trăiesc ei; ear' copilașii întru-cît prin gunguritul și surisul nevinovat, cu care îi întimpinau și 'i întindeau minuțele, arătau ceva din nevinovăția ângerească. În colo... ce vedem și noi.

V. Puiu.

PARTEA ECONOMICĂ.

Câteva mijloace pentru conservarea ouălor.

Oul este pentru om un mijloc de nutriție nu numai foarte gustos, dar' totodată și foarte nutritiv și cu oare care putere tămăduitoare în el, din care cauză este de neapărată trebuință atât în căsuța muncitorului, cât și în palatul domnitorului. Cel bogat poate dispune ori-și-când, ca să nu-i lipsească oul din casă, dar' muncitorul nu o poate face aceasta.

Sunt anumite anotimpuri, când găinile ouă mai multe ouă. Atunci de regulă sunt mai ieftine și poate dispune de ele și muncitorul sărac. Sunt apoi anotimpuri, cum e iarna de pildă, când găinile nu mai ouă și atunci ouăle de regulă sunt foarte scumpe. În asemenea cazuri apoi cei mai cu stare recurg la mijloace fel și fel de a le putea conserva și pe timpul acela.

Unii economi, ca să poată avea și pe timpul de iarnă ouă proaspete, au făcut încercări cu o nutriție mai îmbelșugată a găinilor și cu ținerea aceloră în cotețe mai călduroase bună oară în nemijlocita apropiere a grajdului vitelor sau a locuințelor. Ce e drept, că unii ca aceia au și putut dobândi un număr oarecare de ouă proaspete. Dar' acelea deoparte s'au venit prea scumpe, de altă parte au mai avut niște urmări rele chiar și pentru găini.

Înțeleptul Creator a întocmit toate lucrurile de așa, că acelea să producă de regulă numai într'un timp anumit. Așa a întocmit și ouatul pasărilor! Ca acela să se facă de regulă numai primăvara. Aceia deci, cari silesc găinile ca să ouă și iarna, nu numai că lucră contra naturii aceloră, dar' le mai espun totodată și unor anumite boale, cari apoi de regulă le și nimicesc.

Este îndeobște cunoscut, că nu numai animalele, dar' chiar și pasările îmbracă pe timpul de iarnă un vestmânt mai călduros. Dacă omul le silește, ca și cu vestmântul acela să stea la căldură, se molipsesc cu tot felul de insecte, ear' după-ce dă căldura verei, sunt mai espuse colerei și altor boale nimicioare ca acelea, cari pe timpul de iarnă se lasă mai la răceală și în aerul cel liber.

Să nu silim deci bietele găini, pentru câteva ouă, ca să producă în contra naturii

lor, ci să le lăsăm până când le vine timpul. Să încercăm mai bine altfel de mijloace, prin cari am putea conserva și pe timpul de iarnă ouăle, ca să nu ducem lipsă de ele.

Coaja oului are o mulțime de pori (gaurici). Prin porii acestia evaporază zilnic fluiditățile din acela, așa că dacă oul se lasă timp mai îndelungat espus aerului, fluiditățile numite, adecă albușul și gălbinașul pot să evaporeze cu totul. Dacă însă aerul, care încunjură oul, este foarte cald, atunci fluiditățile numite pot chiar să se descompună, adecă să se strice. Prin urmare la conservarea ouălor trebuie să se folosească astfel de mijloace, cari împedecă pătrunderea aerului la coaja aceloră.

Unul dintre aceste mijloace este silica tul de sodă, care se topește în 12 părți de apă și apoi se toarnă peste ouăle așezate într'un vas anumit, până-când le acopere cu totul. Mărimea vasului se ia după numărul ouălor, ce voim a conserva în acela. Dacă voim a conserva mai multe ouă, atunci și vasul se ia mai mare, ear' dacă avem de conservat mai puține, atunci și vasul se ia mai mic. Un alt mijloc pentru conservarea ouălor este așezarea aceloră în apă, în care se topește cleiu și sare. Spre scopul acesta se adună toate ouăle de conservat într'un vas anumit, apoi se ia o parte de cleiu, o parte de sare de casă și cinci părți de apă, cari se topesc la olaltă și apoi se toarnă după-ce s'au răcit, peste ouăle puse în vas, până se acoperă cu totul. Dar' mijlocul acesta s'a dovedit, că nu e tocmai recomandabil, din cauză că coaja ouălor se prea înmoaie, așa, că când se scot, se sparge de nu mai pot conserva bine fluiditățile din ele.

Ouăle se mai pot conserva și în sare măruntă de casă. Sarea măruntă încă împedecă pătrunderea aerului la coaja aceloră. Acest mijloc de conservare încă are o scădere și anume: fluiditățile oului capătă un gust mai sărat, dar' pentru aceea totuși le pot folosi în ori-și-ce fel de mâncări. Prin conservarea ouălor în sare, e drept, că mai cooperează și o parte din fluiditățile aceloră, așa că după-ce se scot se clătină și astfel la vânzare nu se pot întrebuița, de oare-ce se presupune că sunt clocite.

Când se conservează ouăle în sare e bine a se așeza în anumite vase de lemn. Pe fundul acestor vase se pune ca de un deget sare măruntă, apoi se așează un rând de ouă și eară un rând de sare și unul de ouă până se umple vasul. Pe gura vasului se așează

apoi un acoperiș, care trebuie să se potrivească bine cu acela. În modul acesta încă se pot conserva ouăle timp foarte îndelungat.

De oare ce mijloacele arătate până aci sunt mai costisătoare și pe lângă aceasta mai recer și oare-care cheltueală, economii nostri dela sate folosesc adese-ori numai laptele de var ceva mai gros, cu care se pot ajunge mai tot aceleași rezultate.

Conservarea ouălor în laptele de var se face în modul următor: Se adună mai întâi ouăle proaspete într'un vas anumit și după aceea se umple vasul cu laptele numit, apoi se acopere și astfel se așează într'un loc mai răcoros, cum e de pildă în pivniță.

Unii din economii, sau mai bine zis din econoamele noastre, de oare-ce ramul acesta economic se ține de dinsele, mai conservează ouăle și în năsip de cel mărunt, care trebuie însă să fie bine uscat, apoi în cenușă, călți, pleavă sau hârtie de pergament, în cari se învâluie ouăle proaspete și apoi se așează într'un anumit vas, care asemenea se acopere și apoi se așează și el la răcoare.

Ouăle se mai pot conserva și prin înghețare. Dar' de mijlocul acesta nu se pot folosi, decât în economiile mai mari, unde se află și anumite mașini, cu ajutorul cărora se poate produce și vara un astfel de frig, care le îngheață și care le conservează apoi în starea aceasta timp mai îndelungat.

Tot în astfel de economii, se mai fac încercări și cu spargerea ouălor proaspete în anumite vase de tinichea, cari după-ce se umple se închid hermetice, ca adecă să nu poată pătrunde aerul la ele și astfel apoi încă se pot conserva timp mai îndelungat. Se înțelege apoi de sine, că asemenea ouă nu se mai pot întrebuița în modul primitiv, decât într'o măsură mai mare, precum o fac aceasta de pildă otelieri, franzelarii și fabricanții de zaharicale.

Acestea sunt câteva din mijloacele pentru conservarea ouălor. Trebuie însă bine să ne însemnăm, că numai ouă de tot proaspete să alegem spre scopul numit. Cu ouă, cari sunt mai stătute ca de o zi, să nu ne pierdem timpul și să ne facem spese zădarnice cu conservarea lor, căci nu putem isbuti, de oare-ce aerul după o zi, ba uneori încă și mai curând, umple deja porii coajei și astfel pătrunde pe încetul și înlăuntrul lor, unde apoi lucră din răspuțeri la descompunerea aceloră, chiar și dacă sunt puse la conservare.

Moara de pe tâu.

N. R. Păunaș.

(Urmare).

Cu sfială și oare-care frică întră »Păunașul codrilor« în casa morarului. Casa era curată ca un pahar, premenită frumos ca o cruce. De-adreapta în unghiu era patul cel mare, frumos gătit, cu covoare măestrit țesute, perini 12 umplute tot numai cu fulgi. Vecin cu patul se afla o ladă în flori zugrăvită. Acestea două, patul și lada, erau chibzuite pentru fată când se va mărita. În fundul casei, era o laiță lungă din părete în părete; de-a stînga cuprindea păretele o canapea așternută cu un covor bogat în fir de aur și de argint.

Morărița era cu un șurț alb în patru ochiuri, pe lângă foc, îngrijea de ale mâncării. Fata ședea pe un scaunenciu lângă pat cu privirea sprijinită în pământ, dusă pe gânduri, din

când în când tresărea și spăriată câtă prin casă pân' ce își sprijinea ochii ear' în pământ. Se înfiora la gândul, că o va da în mâinile stăpânirii, care pe mărăcini ca pe o vrăjitoare spurcată o va arde, fără ca să fi putut ajuta ceva poporului iubit. Pe laiță în fund ședea morarul cu cotele răzimate de masă cu obrazul îngropat în mâni; era greu măhnit în suflet. Din ziua trecută ochii nu-i mai dase în geană, supărarea nu-l lăsă să se odihnească. Slăbise mult de ieri seară! Ochii i-se băgară afund în orbitele lor, fața i-se îngălbeni ca ceara de mort. Când auzi ușa, repede își ridică capul și un zimbet ușor îi flutură pe buze la zărirea voinicului. Grabnic se sculă și întimpinând pe voinic, îl pofți cu vorbe alese să șază să se odihnească că doar' e ziua Domnului în care toată suflarea se se odihnească să cuvine. Așezându-se voinicul pe laiță din fruntea casei, morarul se puse față cu el pe un scaun și începură a face

lanț din vorbe. Morarul întocmi însă vorbele, chibzuind și cumpănind fiecare cuvânt, ca nu cumva să supere pe voinic, căci oblici el din toată înfățișarea voinicului, că nu e de toate zilele, și că nu de flori de măr' i-a venit la casă. Dar' nici voinicul nu era mai cu puțină grijă și chibzueală în vorbe. Pe furiș căta la aleasa inimii sale, și sta să se topească de dragoste.

»Păunița« cât ce l-a zărit, nu știu cum, un fior cald, dulce îi trecu prin toată firea. Îi venia să fugă și totuși să rămână să stea să-l privească, să-l soarbă cu ochii. Inima îi începuse fără veste a-i ticăi și ticăea, ticăea. De geaba era vrerea ei să o stîmpere, apăsându-și peptul cu mâna. Peptul i-se ridică supt pieptărușul lipit de iia de p'aici, p'aici să-i sară copșele și bumbișorii pieptărușului; și îi și sărea de nu desbumba și descopia pieptarul. Toate gândurile de mai înainte periră din mintea ei, chiar și de jură-

De aci ne putem explica foarte ușor și cauza aceea, pentru-ce cu deosebire la sate, nu prea succede conservarea ouălor timp mai îndelungat. Nu prea succede, fiindcă nu se pune destulă greutate pe acea împrejurare, ca ouăle să fie cât se poate de proaspete, adică să nu fie mai stătute de 24 de ore.

Ioan Georgescu.

Metoda cea mai bună de a mulge vacile.

În ziarul de agricultură practică din Paris, dela 5 Februarie st. n., s'a publicat un articol cu privire la mulsul vacilor. Dăm în resumat partea cea mai însemnată a aceluia articol, din care se poate vedea ce înțirire mare are mulsul vacilor asupra cantității și calității laptelui.

După cum se vede din rîndurile ce urmează bogăția laptelui atârna de chipul cum femeia ori bărbatul (văcarul), însărcinat cu mulsul vacilor, apucă țîța vacii între degetul cel mare și degetul arătător, scoborînd mîna pe lungimea țîței, sau a țînă țîța la muls între toate degetele.

Dar', metoda cea mai bună, recunoscută astăzi și care se practică în unele țeri din Europa și America, este așa zisa metodă a lui Hegelund, medic veterinar danez, care se poate rezuma astfel:

1. Femeia ori bărbatul, însărcinat cu mulsul vacilor, apucă cele 2 țîțe dinainte și după ce le-a golit de lapte, apucă celelalte două corespunzătoare și le golesc. Mînile lucrează alternativ (adecă când una când alta), fără ca să se miște, afară de degetele cari strîng țîțele ca să se golească de lapte.

2. Cu cele 2 mîni, femeia ori bărbatul, apasă din nou cele 2 țîțe dinainte, strîngându-le de odată, pe când cu degetul cel mare care se aplică pe partea de sus și concavă (scobită) a țîței, face o ușoară apăsare, (un fel de masaj) în același timp. Așa că prin aceste apăsări ușoare de sus în jos aduce ultimile picături de lapte în vasul în care se mulge vaca.

3. Trecînd la cele 2 țîțe dinapoi se face acelaș lucru, lăsînd totodată degetul cel mare nemișcat, și se apasă ușor de sus în jos țîțele numai cu cele 4 degete închise și împreunate.

Cu o astfel de metodă se mulge tot laptele, a cărui culoare galbină ne arată marea cîtățime de unt ce cuprinde.

4. Se apucă între pumnii mînilor, țîțele dinainte ale vacii și se strîng ușor, urmînd axa lungimei lor. Această lucrare se face pentru țîțele dinapoi. Prin această metodă de mulgere se mai poate căpăta încă o anumită cîtățime de lapte; ear' ultima lucrare a mulsului stă în a imita sugerea vițelului care iuțește secrețiunea laptelui, lovind țîțele cu botul sau cu capul.

5. În astfel de caz, apucă ușor cele 2 țîțe din nainte între degetul cel mare și degetul arătător al mînilor, se ridică repede țîțele în sus, așa ca să se producă o sguduitură asupra ugerului de jos în sus, și când ugerul s'a lăsat în jos, se mulge laptele cu ajutorul celor 2 degete arătate, se strîng țîțele lângă uger; ear' cu celelalte degete se strîng celelalte părți ale țîțelor.

Această lucrare, la început ni s'ar pără mai puțin practică, totuși se pot obicîni cu ea, acei cari mulg vacile, foarte repede.

Deci, după cele 2 metode din urmă ale lui Hegelund, se poate căpăta și mai mult lapte, și mai bogat în materie grasă (unt).

Ultima porțiune de lapte, ce se poate mulge, este aceea care conține mai mult unt, și care se poate ridica la 5, 6, 7 și chiar 8 la sută, dacă nu mai mult.

Aplicînd metoda lui Hegelund, la mulsul vacilor, se poate păstra forma ugerului de junincă, ca și celui a vacilor mai tinere, lăsînd țîțelor starea lor naturală, favorisînd în acelaș timp chiar și depărtarea lor.

Din Albina.

V. S. Moșu

mînt, de stăpînire, de moartea pe rug își uită. Un sentiment plăcut, atât de dulce, ei pîn'acum necunoscut, îi ținea mințile încătușate, simțemîntul de dragoste, de iubire.

Pe sub gene privea la »Păunașul codrilor«, și era în stare ca o vecie să îl privească, atât de bine se plănise inima ei cătră el. Dar' și avea la cine să privească, pentru-ce să-i ticăie inima cu atîta putere sub pieptăruș căci voinicul întrecea pe ori-ce fecior de împărat sau boer. Și apoi era și dulce la vorbă; graiul curgea din gura lui ca mierea, încât să-l fi tot ascultat. Vorbiră multă vreme, ba chiar și »Păunița« prinsese cătinică inimă, și începî să vorbească și ea, dar' cu luare aminte ca nu cumva să facă vre-unui cuvînt rost, care să nu-i fie cuvios înaintea voinicului. Vorbea și îl sorbea cu privirile.

Intr'aceia aduse morărița vin și nescai plăcînte gătite în pripă, pe masă. Mo-

rarul îndemna pe voinic la vin și la plăcînte, și voinicul nici nu se codi a-i îndeplini ruga morarului, atât mai mult că și fata îl ruga să guste din vin și bucate. Dar' deodată fața »Păuniței« se îngălbeni și un țipăt de spaimă i-se desprinsese din piept. Ea, privind la voinic, zări inelul ei în degetul lui, când puse mîna pe păhar, și toate întemplările de ieri noapte se stăveau în capul ei. Își aduse aminte de jurămîntul făcut Măntuitoriului, când se între în cimiter, de sgomotul haiducilor când se afla ea în groapa bogătanului și rînd de rînd se desfășurau întemplările de ieri noapte. »Inelul meu, — strigă ea desperată, de unde îl ai? Ach, ești haiduc, fugi, scăpați vieața, că în curînd o să vină stăpînirea, să mă caute, să mă lege, fugi, că te-or prinde și pe tine. Ach, doamne, inima mea e pîngărită, de moarte is vinovată, îl iubesc, e prea frumos, frumuseța lui m'a fermecat. O! is perdută; blăstîmul lui

Însoțiri economice.

(Urmare și fine)

Directorul executiv.

§ 36.

Directorul executiv se alege stabil — de adunarea generală, care sau direct, sau prin direcțiune îi fixează prin contract, salariul și alte competențe și norme.

§ 37.

Directorul este organul executiv al direcțiunii și prin aceasta al însoțirii. El este dirigentul afacerilor însoțirii și imediatul șef al funcționarilor, plenipotențiatilor și servitorilor însoțirii, cărora le dă îndrumări și îi controlează. Directorul face propuneri direcțiunii în privința operațiunilor și regulării afacerilor însoțirii; apoi în privința aplicării, salarisării, remunerării, suspendării sau dimisionării funcționarilor și a celorlalte organe subalterne. El reprezintă însoțirea în privința gestiunii afacerilor ei.

§ 38.

În casuri grave și de urgență, directorul este în drept să suspende însuși pe subalternii și funcționarii culpabili — despre ce are să avizeze direcțiunea în timp de 48 de ore.

§ 39.

În casuri de urgență încheie contracte, învoeli sau șluseri în numele direcțiunii, despre ce asemenea are să raporteze aceleia, în decurs de 48 de ore.

§ 40.

Directorul executiv ia parte la toate ședințele direcțiunii cu vot consultativ, ear' dacă e membru al direcțiunii cu vot decisiv — cu excepția casurilor, când se decide asupra vreunei afaceri, care îl privește personal.

Când direcțiunea decide aducerea unui conclud în absența directorului, este a se asculta înainte și părerea aceluia. Tot asemenea și la propuneri, ce n'au fost făcute prin directorul executiv, înainte de a lua conclud este a se asculta părerea directorului.

Directorul raportează în ședințele direcțiunii în toate obiectele, ce nu se referă la persoana lui.

§ 41.

Direcțiunea poate să suspende pe directorul executiv din cauze grave și declarate de întemeiate prin forul disciplinar, compus în conformitate cu dispozițiile regulamentului de serviciu. În casuri de gravitate excepțională îl poate suspende imediat, când votează pen-

D-zeu mă ajunge, am călcat jurămîntul! Inima mi-se sfașie, fugi, deși tu ești peirea mea, scapă-ți barami tu vieața că ești prea frumos ca să mori. Sufletul mi-e prihănit, unde să fug, scăpați-mă — și se repezi spre ușă. lute părăsește ograda morii, și prin lunci fugi, ca o abea vîzută închegare a vîzduhului, cătră pădure.

La auzul acestor vorbe, toți încrămeniră, ear' când vîzură că fata fuge pe ușă afară, se sculară și ei și buimăciți umblau de-a tărăbuțele prin casă, nu știau ce fac, se poticneau unul de altul, fără ca să știe. Morărița plîngea, se bocea, și ieșind afară, puse pe ucenici în mișcare să vadă de fată, să o caute, să o aducă cu frumosul înapoi.

Voinicul venindu-și în ori, părăsi repede moara, lăsînd pe morărița bocindu-se, ear' morarul stînd năucit în mijlocul căsii. (Va urma).

tru aceasta cel puțin 4 membri ai direcțiunii. După suspendarea directorului — direcțiunea e datoare, ca în timp de cel mult una lună să convoace adunarea generală, care are să decidă definitiv. Până atunci direcțiunea îngrijește substituirea.

C) Comitetul de supraveghiere.

§. 42.

Comitetul de supraveghiere se compune din 6 — șase — membri aleși de adunarea generală, dintre membrii însoțirii, pe timp de câte trei (3) ani.

§. 43.

Funcționarii însoțirii și membrii amintiți în § 30, nu pot fi aleși membri în comitetul de supraveghiere.

§. 44.

Comitetul de supraveghiere ține ședințe de câte-ori află de lipsă. Despre toate ședințele se redactează procese verbale, care trebuiesc prezentate și direcțiunii. Asemenea și direcțiunea, la cererea comitetului de supraveghiere trebuie să-i prezinte procesele verbale ale ședințelor sale. În cas de trebuință membrii comitetului de supraveghiere pot invita la ședințele lor pe membrii direcțiunii, care la rândul lor asemenea pot invita la ședințele direcțiunii pe membrii comitetului de supraveghiere — dacă aceste participări nu se eschid prin natura obiectelor de pertractat

§. 45.

Activitatea, drepturile și datorințele comitetului de supraveghiere se lasă normate prin §. 244 respective §-ii 194—196 din legea comercială ungară. Intru-cât însă ar cere trebuința, comitetul își poate alcătui și un regulament intern, care însă trebuie să aibă aprobarea adunării generale.

VI. Bilanțul anual.

§. 46.

Cu 30 Iunie a fiecărui an direcțiunea e datoare să încheie conturile și să compună bilanțul anual, cu stricta observare a §-lui 199 din legea comercială ungară.

VII. Profitul și pierderile însoțirii.

§. 47.

Profitul curat al însoțirii, ce rezultă după scăderea tuturor speselor, intereselor și amortisărilor, se împarte în modul următor:

10% cel puțin, fondului general de rezervă al însoțirii;

7% membrilor din direcțiune;

3% membrilor din comitetul de supraveghiere;

2% directorului executiv.

4% funcționarilor (între cari și directorul executiv), în raportul salarelor.

Restul se împarte conform propunerii direcțiunii și hotărârii adunării generale.

Pierderile însoțirii se acoper din fondurile de rezervă și din acele create pentru acest scop. În cazul acesta dividende, tantieme nu se dau. Când fondurile amintite nu ajung pentru acoperirea totală a pierderilor, atunci aceea se acopere din capitalul însoțit. Când însă pierderile consumă $\frac{1}{4}$ parte din capital — însoțirea trebuie să facă pașii necesari — fie prin direcțiune, fie prin adunarea generală, pentru disolvarea, liquidarea sau luarea altor măsuri de îndreptare, dacă se poate.

După o pierdere acoperită din fondul de rezervă, acela în anul următor se dotează cu 20% din profitul curat — ca dotație regulată.

§. 48.

Când profitul curat nu permite să se de membrilor dividendă — numai fondul de re-

servă se dotează cu cele 10% regulate și eventual cu supra quota hotărâtă de adunarea generală. Membrii direcțiunii, ai comitetului de supraveghiere, directorul și funcționarii numai cu învoirea adunării generale au drept să pretindă quota stabilită lor. În casuri de aceste pot fi rebonificați prin remunerații mai modeste.

§. 49.

Dividendele se solvesc la timpul și în mărimea stabilită de adunarea generală. Dacă în timp de 3 ani socotiți dela acest termin nu se ridică dividendele, tantiemele, remunerațiile etc. — acele trec la fondul de rezervă. Până atunci se manipulează ca depuneri fără interese.

VIII. Fondul de rezervă.

§. 50.

Fondul de rezervă este proprietatea însoțirii și servește pentru consolidarea aceleia și eventual pentru acoperirea de pierderi.

Adunarea generală poate decide plasarea fondului întreg sau în parte în efecte, poate decide plasarea lui în alte averi sigure; poate hotărâ cifra lui maximală și poate crea fonduri speciale de rezervă sau fonduri de garanță pentru diferiți rami de operație sau pentru alte scopuri, în interesul însoțirii sau a organelor aceleia.

IX. Publicațiunile însoțirii.

§. 51.

Publicațiunile însoțirii se fac prin ziarul sau ziarele designate spre acest scop de direcțiune.

X. Disolvarea însoțirii.

§. 52.

Când, pe lângă fondurile de rezervă ale însoțirii s'a pierdut $\frac{1}{4}$ parte a capitalului însoțit, direcțiunea e obligată a conchema imediat adunarea generală, care are să decidă asupra disolvării, liquidării sau luării de măsuri de îndreptare — dacă se poate.

Însoțirea se poate dizolva, sau poate licuida și atunci, când adunarea generală decide aceasta în sensul §-lui 25

În cazul disolvării sau liquidării însoțirii, este a se purcede în sensul §-lui 250, resp. §§ lor 202—207 din legea comercială ungară.

§. 53.

Aceste statute compuse în limba maghiară și română, sînt în ambele limbi originale; în divergență, textul maghiar e a se privi ca decisor.

Aceste statute au fost primite în întregime și cu unanimitate în adunarea constituantă, ținută la 3 Maiu 1902 în Hunedoara.

Francisc Hosszu-Longiu, Nicolau Macrea,
president. notar.

Verificatori:

Dr August Dragits. Petru Moisin.

Cât mâncăm?

Doctorii ne învață că trei lucruri ne păstrează sănătatea: hrana, munca și aerul curat. De muncit, săteanul muncește din greu, mai ales vara; de aer curat se bucură la câmp; numai mîncarea la el este fudulie. Săteanul nu știe cât preț trebuie să pună pe hrană; se mulțumește să bage în coș, o ceapă, un ardeiu, un crastavete, ca să se facă stomacului de lucru; dar' nu-și dă cu socoteala, dacă această mîncare îi îndestulează trebuințele trupului, dacă îi poate ține zilele, ori îi dă putere destulă la muncă.

Hrana ne crește și ne ține cu vieată; ne dă puterea de a munci, și de a înfrîna boalele, cari în tot minutul încearcă să ne năpădească trupul și să ne doboare. O mîncare potrivită, la unele boale, prețuește mai mult decât toate doctoriile; ear' alte boale se vindecă numai cu mîncarea singură.

Învetații aseamănă trupul nostru cu o mașină, căreia îi trebuie apă și ceva, care să ardă, cum sînt cărbunii ori lemnele. spre a se pute pune în mișcare. O mașină nu umblă fără foc și fără apă. Acestea îi dau puterea de a se urni din loc și de a pute trage după ea, șirul cel lung de vagoane încărcate. Pentru trupul nostru, hrana e tocmai ceea-ce sînt cărbunii și apa pentru o mașină. Din hrană iese căldura ce o simțim noi. O parte din hrană arde în noi, cum arde cărbunii în cuptorul mașinii. Trupul nostru întreg e un cuptor care nu se răcește decât odată cu sfîrșitul vieții. Dacă n'am ave în noi acest isvor nesecat de căldură, am păți earna ca muștele, ca broaștele, ca șerpii și atâtea alte viețăți, cari cad în amorțeală și nu se mișcă, nu se hrănesc, nu simt decât atuncea când le încăzește dogoreala soarelui de vară. Hrana arde în noi fără pară, înăbușit, cam în felul cum arde grămada de gunoiu dela vite.

Dela o vreme începe să se ivească stricăciuni la o mașină: azi 'i-se roade un șurub, mâne îi plesnește o țevă, altă-dată se slăbește în încheieturi și mașina trebuie reparată. Părțile stricate trebuiesc scoase și în locul lor se pun altele bune. Acelaș lucru se petrece și cu noi. Trupul nostru se strică și se preface neîntreput, când sîntem în vieată. Cum se strică țevile, șuruburile mașinei, tot așa se strică în fiecare minut câte o părțică din sângele nostru, din carnea noastră, din creierul, din măruntaele și din toate părțile trupului. Părțilele stricate sînt scoase afară din trup cu udul, cu sudoarea și cu răsufierea. Stricăciunile se dereg cum se ivesc. În locul lor se pun alte părțilele de sânge, de creier, de carne, pe cari le alege trupul din mîncarea cea de toate zilele. Cu hrana băgăm în trupul nostru material nou și proaspăt, care are sarcina de a drege neîntreput stricăciunile din el. Hrana ne preface, ne primenește trupul fără încetare. Ea are dar' două slujbe de împlinit: să ardă și să producă în trup, căldură, fără de care nu e vieată, și să-și primească, punând material nou, în locul celui stricat. Lucrurile cu care ne hrănim trebuie mai întăiu să le pregătim ca să le facem bune pentru trup.

Cele mai multe din lucrurile, pe cari le mâncăm, le gătim, le mestecăm și le muiem în gură și le înghițim. În stomach și în mațe, mîncările se mistuiesc, adecă se topesc și apoi partea cea bună de hrană e suptă de părții mațelor și împrăștiată în toate părțile trupului pentru ca să ardă și să dreagă stricăciunile ivite; ear' partea netrebitoare e aruncată afară. Gătitul mîncării, mestecatul și mistuitul sînt dar' lucruri cari numai ajută trupul să aleagă partea ce-i trebuie la hrană.

Invetații împart toate lucrurile cu cari ne hrănim în trei: de o parte pun pânea cu legumele, verdețurile și poamele; de altă parte e carnea cu lăpturile și ouele și de alta e sarea și alte câteva pe cari ei le numesc minerale.

Dacă socotim o vieață de om la 60 de ani, atunci în acest timp noi mâncăm mult din fiecare fel din lucrurile cu cari ne hrănim. Dacă am pune la un loc tot ce mănâncă omul cât trăiește, am face o grămadă de 10 ori mai înaltă decât el și din acea grămadă am pute face 1.280 chipuri cât omul de mari. Ca să înțelegeți mai bine, priviți pe părete acel chip de uriași, lângă care stă un om, ca să puteți mai lesne face o asemănare între un om și între ceea-ce mănă el, cât trăiește. Un alt chip ne arată o pâne cât un munte și un om alături, ca se facem asemănare între pânea care o mâncăm și între om. S'a socotit că în 60 ani noi mâncăm 25.500 chlgr. de pâne. Dacă am face din toată o singură grămadă, aceasta ar ave 400 metri cubici. Un alt chip ne arată un cartof mai înalt decât o casă și alături un om care se uită uimit la el, fără să-i vină a crede de ceea-ce vede că mănâncă. Dar' pe lângă cartofi mai ne hrănim cu fasole, linte, bob mazere, din care s'ar face poate o grămadă și mai mare.

Un alt tablou ne arată un morcov și lângă el, e un măgar. Morcovul e de trei ori mai mare decât măgarul. Poame mâncăm tot cât și pâne. În alt tablou se vede un om cum se odihnește lângă un măr. Din el a tăiat o felie, pe care o ține în mână și se uită la ea. Felia e de câteva palme și abia se cunoaște locul de unde e tăiată.

Cărnurile întrec și pânea și toate legumele care s'au arătat. Din toată carnea pe care o mâncăm, s'ar pute face un bou, cum arată acest tablou, înalt de 5 metri, în greutate de 18000 chlgr, adică la 40-50 boi. Față de el, un om ar fi tocmai ca acel copil, care abia se zărește sus, călare pe el.

Sarea care o punem în bucate ajunge la 1700 chlgr. Din ea s'ar pute face zece chipuri tocmai cât omul de mari.

La beutură nu se potrivesc toți oamenii. Socoteala e mai greu de făcut; dar' dacă punem câte 2 litre de beutură, cum e apa, vinul, rachiu, berea, pe zi, atunci în vieața noastră, am bea la 5000 vedre, care ar încăpe într'o căldare, așa de mare, încât omul ar trebui să se suie pe o scară înaltă la gura ei.

Patima fumatului îl silește pe om să ardă atâta tutun, cât ar face din el o țigare de 5 metri de lungă și de 1.30—1.40 metri de groasă.

În zadar s'ar încerca un om să ridice pentru-că țigarea n'are o greutate mai mică de 1.000 chlgr. dacă am socoti că fumează numai câte 6 țigări pe zi.

Cum vedeți, lucrurile cu, cari ne putem hrăni, sunt mai multe și mai deosebite, decât acelea pe cari le arde o mașină. Nu din tot ce mâncăm însă, tragem același folos; întocmai cum și la o mașină, nu tot ce punem în ea se ardă, îi dă aceeași căldură. Se știe

că unele mori și mașini de treerat se încălzesc cu paie.

Acestea ard cu pară mare, se trec repede, dar' căldura ce o dau e prea slabă. Cuptorul petrece multe paie până să se înfierbinte apa ca să învîrtească roata. Paiele dau căldură mică, lasă cenușă multă și trebuie să se ardă multe, ca să miște mașina. Lemnele dau căldură mult mai mare decât paiele și cenușă mai puțină. Dela cărbuni însă, căldura e mult mai mare și decât dela lemne. O mână de cărbuni dau tot atâta căldură cât dau câteva sute de kgr. de lemne și cât un car de paie. Tocmai așa se întâmplă și cu mâncarea noastră. Doctorii ne dovedesc că verdețurile: ceapa, usturoiul, varza, ardeiul, castraveții ca hrană pentru om sunt mai rele decât paiele pentru mașină. În ele nu se găsesc materii, cari să hrănească trupul, să-i deie căldură și să-l primenească, dregând stricăciunile ce se fac în el. Și săteanul se hrănește mult cu asemenea lucruri mai ales în post. Asemenea hrană nu e îndestulătoare. Ea se mistue greu, și nu în întregime: rămân totdeauna părți netopite. Ca să ne deie destulă putere trebuie să mâncăm mult, să ne îndopăm; stomacul și mațele se întind, se lărgesc și se moleșesc; sângele se împuținează și se face apos; rumeneala feții se pierde și omul se buhăește, e lipsit de putere, simte slăbiciune în trup; n'are por la muncă; greutatea trupului îi scade; carnea pe el se topește, pielea se sbârcește; rămân numai oasele îmbrăcate în piele. Omul e mai friguros și mai lesne isbit de boale, care-l omoară. Vieața se scurtează. Dacă mai are nenorocirea să mănânce și porumb stricat, se dă singur pradă morții.

Legumele, cum e fasolea, linte, mazerea și bobul, pânea și mămăliga au mai multă putere hrănitore decât verdețurile; însă nu ne putem ține zilele numai cu ele. Și din legume trebuie să mâncăm mult ca să ne îndestulăm trebuințele trupului. Cărnurile, lăpturile, ouele sunt cele mai hrănitore. Ele se aseamănă cu cărbunii la o mașină. Ele hrănesc mai repede și mai îndestulător, se mistue mai lesne și mai bine. Pe slăbănogi și pe cei zăcuți de boală îi întremează; celui sănătos îi dau putere la muncă, înmulțesc sângele, care curge în vine cu putere; ține putere în trup. Popoarele cari se hrănesc cu cărnuri sunt puternice și deștepte la minte; pe când cele hrănite cu legume și verdețuri rămân neputincioase, și ajung să fie ștăpânite și robite de altele.

N. Nicolaescu.
Revisor-scolar.

SFAT.

Cartofii degerați sau cei încolțiți.

Dacă s'au stricat cartofii aruncați, nu-i dați la vaci, nici la porci. Nu este adevărat, că prin fierbere cartofii încolțiți nu mai sunt vătămători pentru animale. Cojile de cartofi încolțiți și cartofii încolțiți au o otravă într'înși numită solanină, care ucide s'au îmbolnăvește greu animalele. Prin fierbere solanina nu pierd. Este adevărat, că cartofii fierți sunt mai hrănitore decât cei cruzi, dar' se nu fie nici degerați, nici încolțiți.

Știri economice, comerc., jurid., industr.

Serviciul român de navigațiune cuprinde două linii: linia orientală și a Arhipelului, servită de vapoarele Regele Carol I., Principesa Maria și Medea, și linia occidentală, servită de vapoarele București, Constanța, Dobrogea, Iași și Turnu Severin. Dela 1 Aprilie 1901 până la 31 Martie 1902 serviciul de navigațiune a încasat 2.478 de mii 525 lei și 67 bani, dând un venit de 194.633 lei și 93 bani.

Venitul acesta este datorit numai liniei occidentale, care având la încasări sume de 2.127.059 lei și 92 bani, n'a cheltuit decât 1.567.582 lei și 58 bani. În schimb linia orientală a încasat numai 446.099 lei și 68 bani, dar' a cheltuit 810.973 lei și 63 bani, așa că arată o pierdere de 364.873 lei și 41 bani.

Este de prevăzut că în anul curent rezultatele vor fi mai bune, având în vedere că linia orientală a început și ea să fie mai frecventată. De asemenea se speră că în curând se va realiza proiectul întinderii comunicațiunii cu Egiptul, ceea-ce va fi fără îndoială în folosul navigațiunii române.

România și comisiunea dunăreană. În cursul săptămănei trecute s'au ținut la Sulina ședințele anuale ordinare ale comisiunei europene dela gurile Dunărei.

Di D. Sturdza, primul ministru, român, a ținut un discurs, prin care a arătat rolul comisiunei europene și importanța ei pentru comerțul internațional, la gurile Dunărei.

Di prim-ministru a asigurat comisiunea că statul român ține seamă de toate cele semnalate de ea și că va stăru pe lângă marile State de-a prelungi contractul de finanțare al acelei comisiuni.

Sardiniile. Este știut, că micii pești, numiți *sardine*, cari se vënd și pe la noi în cutii de tinichea (blech), se pescuiau în mare la coastele Britaniei. Ei deodată au părăsit apele Britaniei, prin aceasta a sărăcit populațiunea, ce se îndeletnicea cu pescuirea lor, și s'au îndreptat spre coastele Tunisului.

Acum sardiniile în număr neînchipuit de mare mișună în apele Tunisului spre norocul pescarilor sicilieni și neapolitani. Barcele italienești duc mereu sare și butoaie la Tunis și se întorc încărcate cu sardine, așa că în Italia începe să se desvoalte un mare negoț de sardine.

Fabrică pentru unt se va înființa anul acesta în Arad. O înființează firma Windsbruck din Berlin, care a intrat în legături cu însoțirile de lapte din comitatul Aradului. În anul viitor fabrica va înființa o filială în Elek.

Opreliște. Din cauza de boală a fost oprit transportul de porci în Austria din următoarele ținuturi locuite de Români:

Din cercul Aradului-nou, comitatul Timiș. Din cercurile Vințului-de-sus, Trăscăului și al Turzii, din comitatul Turda-Arieș și din orașul Turda.

Din orașul Arad.

Recolta din America. E știut, că cea mai mare concurență în piața cu bucatele ni-o fac Americanii, de aceea e de interes a ști cum sunt prospectele recoltei acolo. Cucuruzele sunt rămase înapoi, ovesele s'au îmbunătățit încâtva, ear' grânele încă nu stau prea bine.

CRONICĂ.

Din redacție, către cititori.
In urma schimbărilor făcute la redacție, prin încetarea »Tribunei«, — »Foaia Poporului« a fost acum încredințată spre redactare dlui Vasile E. Moldovan, care din ziua de azi a preluat redactarea, — până la alte dispoziții.

Redacția.

Adunarea generală a institutului »Tipografia« din Sibiu, convocată pe 20 l. c. nu s'a putut ține, din cauză, că n'au fost reprezentate acțiunile în numărul recerut de statute. Astfel în înțelesul statutelor s'a convocat o nouă adunare generală pe 5 Iunie a. c. la 9 ore a. m. în Sibiu. Adunarea aceasta în înțelesul statutelor poate aduce hotărâri valide, fără considerare la numărul acționarilor prezenți și a acțiunilor depuse. Ordinea de zi este aceeași, ca la prima adunare, care s'a publicat în nr. 17 al foii noastre.

O conferință. Dl. Septimiu B. Mureșianu a ținut Sâmbătă seara, 9 Maiu, în sala restaurantului »Hotel St. Quentin« din Haunover o conferință internațională intitulată: »Românii și aspirațiunile lor naționale«. Conferința a fost ascultată de un număr public, compus în majoritate de studenți universitari și profesori la școlile superioare de-acolo, având un deservit succes. După conferință, profesorul Simmel, salută într'o frumoasă inspirațiune elementul românesc din estul Europei și bea pentru M. L. Regale Carol și Elisabeta (Carmen Silva) a României.

Dar pentru biserică. Stimabila doamnă Paraschiva Ittu din comuna Vale și domiciliată în Sibiu, prin cercetarea sfintei noastre biserici de aici observând lipsa mare a unui stihariu negru pentru ocaziuni de doliu întru completarea odăjdiilor noastre de îmbrăcăminte la sfârșitul serviciu d-zeese, s'a milostivit a oinstii și respective dărui pe seama bisericii noastre stihariul mai sus amintit de materie foarte frumoasă și durabilă, pentru care faptă nobilă și maritimă, subsemnatul în numele bisericii de aici îi aduc cea mai călduroasă mulțumită publică, dorindu-și din adâncul inimei ca D zeu să îi lungească firul vieții încă întru mulți ani în deplină sănătate și fericiere. Gușterita, în 10 Maiu n. 1903 Ioan Stângu, paroh gr.-or.

Cununie. Sorica I. Pop din Herșény și Georgiu Mărhaș, notar ceroual, vă face cunoscut cu toată onoarea cununia lor, care se va sărbători la 24 Maiu st. n. a. c. la oarele 2 d. s. în biserică gr. ort. rom. din Mărgineni.

Andrei Mureșan turnat în ghips. În vitrina librăriei lui Romuald Schally din Cernăuți se află o operă de artă, care reprezintă mărețea figură a bardului Andrei Mureșan. E opera valorosului sculptor (originar din Bănat) Ioan Pișlea dela școala de specialitate din Câmpulung, care a modelat în ghips pe redesteptătorul României din 1848. Intregul tablou reprezintă în relief pe Andrei Mureșan, serios și grav, stând în picioare și declamând poesia sa »Desteptă-te Române«, scrisă pe o hârtie, pe care o ține în mâna stângă, pe când cu dreapta gesticulează. Cu piciorul stâng caldă pe codicele, care conținea legea ruginoasei iobăgii, ear' jos înaintea lui e un țeran român desteptându-se din somnul secular și rupând cătușele,

în carl gema legat. De dindărăt se ivește soarele unei dimineți senine, cătră care privește cu încredere țeranul redesteptat. Modelarea s'a făcut pe baza unui tablou vechiu. Tabloul este ținut în cadre elegante de lemn de stejar sculptat, cari singure sânt de o valoare mare. Tabloul dinpreună cu cadrele are înălțime de 80 cm. și costă 40 coroane, trimis pachetat și franco. Se poate comanda la dl Pișlea în Câmpulung (Bucovina).

Alegere de notar. În cercul notarial al Șercății (com. Făgărașului) în 30 Aprilie a. c. s'a făcut alegerea de notar ceroual, unde dintre concurenți a fost ales cu »aclamațiune« domnul Petru Bărbat, care prin purtările sale modeste și vrednice de toată lauda, dreptatea și munca sa, care a arătat o și prestat o în acest cerc, în termen de 8 luni cât a fost substituit, a câștigat nu numai încrederea mai marilor sei, ci chiar și a alegătorilor, căci au fost întru toate mulțumiți cu dînsul.

Mulțumim lui Dumnezeu că după atâtea suferințe și după starea cea rea în care căzuse acest cerc notarial mai înainte, ne-a învrednicit de-am căpătat un om vrednic de toată chemarea sa, care prin bunătatea inimei sale nobile a câștigat iubirea chiar și față de cei săraoi.

Un alegător.

„Pocăitii“, secta aceea a cărei »apostoli« s'au virit și printre Români, oăutând a le strica legea mei ales prin părțile bănățene, au străbătut și în Ardeal. După o știre din Cluj, ei au trimis niște proroci mincinoși și în comuna Aghireș, unde în patru rânduri s'au încercat a ademeni oamenii la învățăturile lor rătăcite. Oamenii însă le-au cunoscut gândul și »pocăitii« au trebuit să părăsească comuna fără nici o ispravă.

Tragedia unei familii. În satul Les-Binges (nu departe de Paris) s'a întâmplat săptămâna trecută o înfiorătoare tragedie. Anume: soția unui econom, după-ce belise un ied în prezența copiilor sei, a plecat în vecini să imprumute o căldare. În absența ei copilășul mai mărișor a luat cuțitul încă ud de sângele iedului și imitând ceea-ce văzuse că a făcut mamă sa cu iedul, a junghiat pe frățiorul seu de doi ani, care dormia în leagăn, și l'a tăiat tot bucăți. Când s'a reintors acasă femeia și a văzut grozăvenia comisă de copil, au cuprins-o accese de nebunie furibundă și luând de gât pe copilul ucigaș l'a ridicat în aer și l'a scuturât până l'a sugrumat. Linștindu-se apoi, și văzând că pe lângă nenorocirea cauzată de neștiința copilului a mai adaogat încă și ea una, încă și mai orzinală, a luat cuțitul fatal să se sinucidă. În aceasta însă au împiedecat-o vecinii, cari se adunaseră la țipetele și văicărările ei după copilășul măcelărit. A rămas însă nebună de tot. Cătră seară sosind din câmp bărbatul și aflând despre grozava nenorocire, și-a tăiat gâtul cu un briciu și a murit.

Ajutoare pentru meserișii români împarte consistorul din Blaj din fundațiunea fericițului metropolit Vancea, anume: 120 coroane unui sodal, care se face măestru spre a-și cumpăra uneltele meșteșugului seu; 80 cor. unui învățăcel, care se face sodal; 3 ajutoare de câte 40 coroane și unul de 13 cor. 34 bani pentru învățăceli. Pot concura, până la 20 Iunie n. a. c., toți cei competenți, fii ai arhidiecesei de Blaj ori consăngeni ai fericițului metropolit Vancea. Mai de aproape se poate ști dela ori-care preot din arhidieceasă (circ. XIV. 1903).

Părueli în biserică. În biserică »Belle-Ville« din Paris s'a întâmplat Duminică o scandalosă păruelă între »libereugetători« (francmasoni) și între credincioșii bisericii rom.-catolice. Anume: cardinalul Richard, arhiepiscop de Paris, dase o pastorală, prin care îndemna preoțimea și turma credincioasă, să facă rugăciuni cătră Preacurata Fecioară, ca să ajute bisericii față cu prigonirile din partea guvernului. Duminică avea să fie publicată această pastorală, față cu care »luminății« se hotărîseră să demonstreze, mergând în acest scop la biserică și ei. Când preotul, în firul unei predice a voit să publice pastoraleta, francmasonii au început să i strige cuvinte de ocară. Publicul celalalt, însă care voia să asculte pe preotul, s'a năpustit asupra lor cu pumnii și cu bastoanele, incingându-se astfel o păruelă ca în birturi între bețivani. A trebuit să întrevină poliția, care a arestat apoi vr'o cincizeci de »demonstrații«.

Cincizeci de zile sub pământ. În Charkov (Rusia) s'a întâmplat prin mijlocul lui Martie, că un lucrător s'a rătăcit într'o mină (baie) și nu l'au găsit până la 29 Aprilie. Cincizeci de zile a stat ascuns într'o borbă fără mănăcară și beutură așa că slăbise de nu era de el decât pielea și oase. Afară de slăbiciunea asta însă n'are nici o boală, așa că doctorii nădejduese, că îl vor scăpa.

Nenorocire la o zidire în Arad. În piața Andrășay acum își zidește un palat nou milionarul Neuman. S'a întâmplat la zidirea asta o nenorocire. Pe un perete între etajul întâiu și al doilea lucra un băiat și cum se întinse odată după un vas, a pus piciorul pe o cărămidă, care precum se vede nu stătea în contact cu zidul, căci se deslipi și căzu în capul ucenicului Teodor Bogâr, spărgându-i țeasta. Sărmanul zace acum în spital. Poliția a constatat că nenorocirea a fost o simplă întâmplare.

O sectă religioasă Poliția din Petersburg a descoperit o sectă, ai cărei membri se legau să renunțe la viață îndată ce vor fi atins vârsta de 30 ani. Indată-ce sosia ziua fatală, fiecare aderent trebuia să se ducă într'o pivniță, unde în fața tuturor membrilor sectei, era înmormântat de viu într'o gaură din perete și care era îndată zidită. Această grozavă ceremonie era însoțită de un ritual ciudat. Ramuri ale acestei secte există, există pare se, la Moscova, Kiew, Odessa și în mai multe alte orașe mari din Rusia.

Un bou ce dă lapte. O gazetă din Petersburg a scris următoarea știre: La sfârșitul lunii Aprilie a anului 1902 a fost în orașul Orenburg un bou mare, care da lapte ca o vacă. Avea uger și la muls dedea cam un șip de lapte pe zi. În luna lui Martie dedea însă și mai mult lapte. Boul a fost blând ca o vacă.

El a fost cumpărat și se află astăzi în grădina zoologică din Petersburg. (Grădina zoologică se chiamă aceea, ce se face de învățați anume, spre a aduna și ținea într'însa vietăți rare și felurite din toate părțile lumii).

»Ferencz József« și »Radu Negru«. În August anul trecut vaporul »Ferencz József« al societății ungare de navigațiune s'a ciocnit pe Dunăre cu vaporul statului român »Radu Negru«. Urmarea a fost, că vaporul unguresc s'a cufundat în apă. A primit însă stricăciuni și vaporul român. Făcându-se proces tribunalului român din Galați în zilele trecute a aflat vinovată societatea ungară de navigațiune, și a condamnat o la plățirea sumei de 1300 lei drept desdăunare, cum și la plățirea spesei procesului. Societatea ungară de navigațiune a anunțat apel.

Din Sânt Andreș primim invitare la concertul și reprezentațiunea declamatorică-teatrală ce o vor aranja elevii școlii centrale, în localul școlii din Sânt Andreș, Duminecă, în 24 Maiu st. n. 1903. Inceputul la 7^{1/2}, ore seara. Venitul curat e destinat pentru înființarea unei biblioteci școlare. Suprasolvirile benevole se vor cuita publice.

Convocări. Despărțământul Reghinului, aparținător reuniunii învățătorilor gr. cat. din archidieceza de Alba Iulia și Făgăraș în înțelesul statutelor sale și conform concludusului luat în adunarea precedentă, își va ține adunarea generală de primăvară la 26 Maiu st. n. a. c. în comuna Orșova — Görgény-Orșova — la care adunare, onorații domni preoți, ca directori școlastici, membrii fondatori, ordinari și ajutători, precum și toți aceia, cărora le zace la inimă cauza învățământului elementar, prin aceasta cu toată onoarea sunt invitați.

Din program amintim: Ascultarea prelegerii practice: »Metru și părțile lui« cu elevii din despărțământul II, de învățătorul local Nicolae Dunca, — Ioan Pop, inv. în Cașva își va diserta tema: »Cum să dedăm pruncii la iubirea curățeniei«, ear' Michail Pascu învățător în Reghin va diserta în tema: »Învățătorul«, — Comisiunile alese își fac raportul, — Aprecierea disertațiilor ce ține în adunarea de toamnă, prin comisiunea emisă — Constatarea membrilor prezenți, înscrierea de membri noi și încasarea taxelor, — Alegerea disortanților pentru adunarea de toamnă, — Eventuale propuneri, — Alegerea a lor doi delegați la adunarea generală dela Blej — Defigerea locului și timpului pentru adunarea generală de toamnă. *Georgiu Mator*, preș.; *Michail Pascu*, notar.

— Despărțământul »Alba-Iulia« al reuniunii inv. români gr. cat. din archidieceza gr. cat. din Alba Iulia și Făgăraș își va ține în sensul §-lui 21 al statutelor, adunarea generală de primăvară Duminecă în 31 Maiu st. n. a. c. în școala română din Intregalde la care se invită prin aceasta toți membrii fondatori, ordinari și ajutători, sprigintorii învățământului nostru național precum și toți doritorii de a face excursiune în Munții Apuseni.

Din program amintim: Ascultarea esamenului pruncilor de școală, — Raportul cassariului și bibliotecariului, — Emiterea comisiunilor a), pentru censurarea rapoartelor de sub p. 6 și b) pentru încasarea taxelor dela membrii ordinari, eventual susceperea de membrii fondatori și ajutători, — Cerea disertațiilor prin dl Ioan Domșa și d șoara Iulia Coman, — Raportul comisiunilor emise în p. 7, — Discușiune asupra esamenului și disertațiilor, — Statorirea locului pentru ținerea adunării de toamnă, — Eventuale cesțiuni și propuneri, — Înch deres adunării.

N. B. Plecarea la munte va fi Sâmbătă în 30 l. c. n. la amezzi din Benic și Ighiu Dorito: ii de a merge călare să se adreseze Dui Silv. Nestor inv. Intregalde r. M. Igen Benic în 7 Maiu 1903. *Ioan Pampu*, președinte; *George Spătacean*, notariul desp.

— Membrii »Reuniunii române de înmormântare din Câmpeni se convoacă la adunarea generală ordinară, ce se va ține Duminecă, în 31 Maiu a. c. la 3 ore p. m. în localul primăriei comunale din loc.

Obiecte: Deschiderea adunării. — Raportul general al direcțiunii către adunarea generală. — Revidarea rațiunii pe anul expirat. — Alegerea unui membru în comitet. — Propuneri. — Autenticarea protocolului adunării. Câmpeni din ședința comitetului, ținută la 17 Maiu 1903. *George M. Coroșes*, președinte, *Teodor Orlea*, secretar.

Cerșitorii și prințul. Mare-ducele Luxenburgului petrece la Abbazia deja de la începutul primăverii. Ou ocaziunea eșirii la preumblare milula zilnic pe un cerșitor bătrân, care postat în apropierea portului saluta reverențios pe ducele, ori de câte ori îl vedea apropiindu-se. Săptămâna tracontă cerșitorul nu mai era la postul sev, nici prima, nici a doua zi. Ducele a știricit de soartea protegiatului seu și a aflat că a murit bietul și că tocmai în ziua aceea are să 'i-se facă înmormântarea. Imediat ducele a comandat o cunună, pe care însuși a depus'o pe cosciugul cerșitorului, însoțindu-l până la mormânt, ear' pentru orfanii răposatului a depus la primărie o sumă considerabilă.

AVIS. Din *Cartea română-angleză* mai sunt numai 66 exemplare, astel doritorii de a o cumpăra să se adreseze degrabă dlui *Victor Lazăr*, Szeged, államfogház, trimișând preșul de 1 cor. 10 bani.

Adunare învățătorească.

Grind, la 20 Maiu n. 1903

Învățătorii din despărțământul »M. Uioara« aparținător »Reuniunii învățătorilor gr. cat. din archidieceza de Alba Iulia și Făgăraș«, și a ținut adunarea de primăvară la 6 Maiu a. c. în localitatea școlii conf. gr. cat. din Ciunga.

Conform punctului prim din program, toți învățătorii prezenți am luat parte la sf. liturgie, cel brstă fiind de On. Domn Ioan Moldovan, preotul local, cântările bisericăși le-au executat învățătorii prezenți.

După sf. liturgie, ne-am adunat în școală, locul destinat pentru adunare unde Teodor Trombitaș, presidentul desp. — prin o frumoasă vorbire, în care arată greutatea chemării învățătorului și mijloacele cultivării lui, — deschide adunarea.

Se constată membrii prezenți: Teodor Trombitaș (Grind), Samson Oalga (St. - Mărtinul - sărat), Nechifor Veremortea (Nandrea), Alexandru Pesteam (Căptălan), Alexandru Părduș (Noșlac), Ambrosiu Ioraș (Uioara-de-sus), și Maniac Blăguș (Spalnaca).

Absenți au fost, durere, o mulțime de învățători, cari ar fi obligați să se prezinte.

În locul învățătorului local, care a fost absent, și care trebuia să preleagă cu băeții, a preles inv. Ambrosiu Ioraș, alegându-și de temă, bucata de cetire »Episcopul binefăcător«, care prelegere, după-ce 'i-s'a făcut critica, cel prezenți o primesc de bună.

A urmat apoi disertațiunea »Cauzele, pentru-se mulți învățători să disgustă de chemarea lor și mijloacele pentru delăturarea acelor cauze« de Teodor Trombitaș și »Întrebuințarea cartofilor« de Alexandru Pesteam. Atât după cuprins, cât și după formă, ambele disertațiuni s'au primit de bune.

A urmat alegerea comisiunilor, între cari și alegerea comisiunii pentru înscrierea de membri ajutători. În această comisiune se aleg: Nechifor Veremortea și Ambrosiu Ioraș, din al căror raport se vede, că ca membrii ajută-

Stropitoare pentru peronospora.

Recunoscut ca cel mai bun fabricat, cu garanție de 1 an, per cassă sau pe cambiu pentru 1 Noemvrie, recomandă pe lângă prețuri ieftine

Victor Dahinten,

magazin de ferărie în Alba-Iulia, lângă Fântână

și 35 6-10

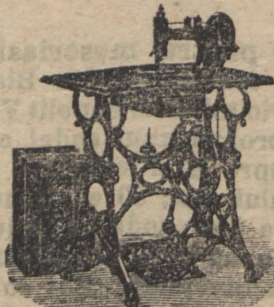
Adolf Graffius,

lăcătușerie de mașini în Orăștie în piața principală.

Gustav Dürr.

mechanic.

Magazin de mașini de cusut și de velocipede, Sibiu. Piața-mare nr. 19.

Recomandă depositul seu mare și bine asortat cu toate felurile de mașini de cusut mai renumite din fabrici străine și indigene pe lângă un preț foarte moderat.

8 15-

Ca specialități se recomandă mașinile de cusut:

Seider & Naumann, G. M. Pfaff.

Toate acareturile mașinilor de cusut de orice fel precum ace, curele, oleiuri fine și altele se află întotdeauna în depositul meu. Reparaturile la mașinile de cusut de orice fel sunt executate prompt, ieftin și conștientios cu garanție. Pentru fiecare mașină nouă de cusut cumpărată delamine dau 5 ani garanție.

bori — spriginitori ai desp. s'au înscris și solvit următorii: Prea. On. Domn Dr. Sebastian Radu, protopop, 2 cor.; On. Domn Ioan Moldovan, preot, 1 cor.; Băbăliu Nicoară, jude comunal, 80 bani; Onuț Groza, Ioan Pastina, Todosie Suciș, Simion Florea, Dumitru Todoran, Emil Popa, Nichie Rad, Simion Roșca, Ioan Vințan, fiecare câte 20 bani; Gherasim Corb, 30 bani; Nicolau Suciș, Nicolae Pastina și Vasile Berne, fiecare câte 20 bani, cărora și pe această cale li-se aduce cea mai ferbinte mulțumită.

În această adunare s'au desbătut multe chestiuni, pe cari pentru îngustimea spațiului nu le mai amintesc.

Nu pot ca să-mi exprim bucuria și pe această cale, — zic bucuria — care ne-a cauzat-o prezența Prea On. Domn protopop Dr. Sebastian Radu, care și de astă-dată a dat dovadă despre viul interes și dragostea ce nutrește atât față de noi și reuniunea noastră, cât și față de înaintarea învățământului popular. Ne-am bucurat, pentru-oă participând la adunarea noastră, nu numai a înălțat cinstea și vaza aceeaia, ci luând parte la dezbaterile diferitelor chestiuni, a contribuit mult și în mod însemnat la rezolvirea lor. Dar' nu numai în adunări cu adevărată dragoste părintească, ci totdeauna ne spriginește, pentru cari fapte îl rugăm să primească recunoștința noastră sinceră. Să dea Dumnezeu tot astfel de superiori!

După eschauriarea programei prezidentul închide adunarea, mulțumind celor de față, pentru interesul ce 'l poartă față de noi.

După adunare pe la 3 ore p. m. ne-am pus cu toții la masa ospitală a Onoratului Domn preot local Ioan Moldovan, pentru-care faptă, primească și pe această cale mulțumită.

Teodor Trombitaș,
învățător gr.-cat.

POSTA REDACȚIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI.

D-lui S. I., »Bocșana«. În privința cererii d-tale de a-ți numi autorul, îți răspundem, că mergând dl Lazăr, redactorul de până acum, la temniță, nu se poate afla manuscrisul, ca să știm cine a scris articolul. Dar' și de altcund, d-ta poți ști, că autorii nu se vînd. Calea pentru satisfacție, dl meu, este desmintirea și nu procesul!

D-lui E. Suciș. Fabrica de luminări românească a fost închisă din lipsă de sprjin.

D-lui Z. Dobre. inv. Abonamentul pentru America costă 10 cor. pe an și se plătește înainte. Foala o-am trimis. Despre celelalte vă poate da deslușiri notarul comunal.

D-lui I. Buia. Aparatul de vedere pentru orbi încă nu s'a pus în vânzare și credem, că va mai curge încă multă apă pe moara d-voastră până să va pune.

D-lui T. Struș. Dela noi s'a espedat »Foala Poporului« regulat. Abonamentul d-v. a încetat cu finea lui Martie. Vă invităm să-l renouți.

D-lui I. Besileu. Binevoii! a vă adresa dlui I. Stroia mășsr în Orlat, comit. Sibiu.

Celelalte răspunsuri în numărul viitor.

Pentru redacție și editură responsabil:

Vasile E. Moldovan.

Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni Iosif Marschall.

Precum ni-se comunică din Bălle Herculane (Mehadia), cura așa numită »naheimica« introdusă deja anul trecut de medicul Dr. Eberhard Klein și aplicată la pătimitori de inimă (cardialgie) precum și la oameni prea corpulenți (obesitas) cu cel mai bun succes se continuă și în anul acesta.

Institut de credit hipotecar

Budapest VI. Lovag-uteza 6. sz.

Institutul nostru dorește a ajuta cât mai mulți dintre acei oameni, cari voesc a-și împrumuta bani pe moșii agrare, cari împrumuturi la încetarea din viață a împrumutătorilor se șterg de pe moșii și moșia trece la fii ori nepoți neîngreunată de datorie.

Din cauza aceasta împrumutul este împreună cu asigurare de viață. Este a se plăti după sută pe an după-cum arată tabela următoare, unde e luat în acei bani camăta, asigurarea și din capital.

25 3—3

După 100 coroane pe an:

25 ani	7 cor. 58 bani	34 ani	8 cor. 12 bani	43 ani	9 cor. — bani
26 »	7 » 63 »	35 »	8 » 20 »	44 »	9 » 13 »
27 »	7 » 68 »	36 »	8 » 28 »	45 »	9 » 27 »
28 »	7 » 73 »	37 »	8 » 36 »	46 »	9 » 49 »
29 »	7 » 78 »	38 »	8 » 45 »	47 »	9 » 58 »
30 »	7 » 85 »	39 »	8 » 55 »	48 »	9 » 74 »
31 »	7 » 91 »	40 »	8 » 65 »	49 »	9 » 92 »
32 »	7 » 98 »	41 »	8 » 76 »	50 »	10 » 10 »
33 »	8 » 05 »	42 »	8 » 87 »		

După moarte, nu numai că se șterge datoria de pe moșie, ci se dau chiar banii, ce 'i-a dat omul de când s'a împrumutat, ear' ce 'i s'a luat din capital se dă la fii ori nepoți, la cari rămâne și moșia.

Dintre cele mai multe institute de credit din apropiere nu se dau așa împrumuturi ieftine ca și dela institutul nostru.

Împrumuturi se dau nu numai pe moșii libere și se dau chiar și pe moșii împovărate, eliberându-le de greunământ. — Ori-ce om nu face rău dacă cu ajutorul institutului nostru își eliberează moșia de greunământ.

Împrumuturi se dau dela institutul nostru și fără de a-și asigura omul viața și se dau pe 15 până la 60 ani cu 4½%, 5% și 5.7% după sută, unde e luat și camăta și din capital și se pot împrumuta bani dela 300 cor. în sus

Esplicări precum și prospecte se trimit, după espedarea adresei prevăzută cu un timbru de 20 bani.

Coloman Mike, Blaj (Balázsfalva).

Strada Ocnei nr. 36.

Cel mai mare și mai bine asortat
depozit de monumente pentru
mormânturi
aproape în toată Ungaria

Iosif Roubischek jun., sculptor și petrar,

atelierul și depositul sînt situate pe pămînt propriu,

Strada Ocnei nr. 36. (SIBIU—NAGY-SZEBEN). Strada Ocnei nr. 36.

(A se observa bine adresa).

În depositul meu se află în totdeauna cu prețul dela 10—1600 cor. peste 300 de diferite cruci și monumente pentru mormânturi, de toate felurile de pietri obicînuite precum sînt: granit de Suedia negru-închis, labrador de Norvegia strălucitor ca sedeful, syenit de Suedia și Bohemia, granit de Silezia, marmoră Cararra, marmoră de Silezia albă, vînat-surie și neagră, precum și drachit și peatră de nêsip foarte fină și tare, în toate mărimile și formele.

De oare-ce am cumpărat în persoană o cantitate mare și aleasă de material, punînd deosebit pond pe calitatea cea mai bună, sînt în plăcuta poziție a pute purta ori-ce concurență atît ce privește frumseța și ieftinătatea cât și esecutarea comandelor, despre care lucru se poate convinge ori-și-cine ar dori. Rog deci pe on. public a mî onora cu comanda sa.

Afară de acestea mai am un frumos deposit de tot felul de lucruri trebuincioase pentru clădiri, pe cari le vînd cu prețuri foarte moderate:

Trepte cu dungă rotunzită cor. 6.50. — Trepte fără dungă rotunzită cor. 5.50.

Cu desemnuri și preliminare de spese stau la dispoziția onoratului public.

Cu stimă

Iosif Roubischek jun.

„Cassa de păstrare în Mercurea“

societate pe acții,
acoardă

împrumuturi ipotecare

dela suma de **5000 cor.** în sus cu
7% interese, fără a reflecta la pro-
visiune, la spesele de manipulare
și de scris. 53 12-12

Mercurea, la 1 Ianuarie 1903.

Direcțiunea.

În librăria lui

W. Krafft în Sibiiu

se află:

Cărți mai noue:

Adam I. Rătecire, roman. 3.—
 Sybaris, roman. 3.—
 Alexandri V., Teatru (Bibl. p. toți) 2 nri à —.32
 Ardelean Ios. I., Buchetul meu, poesii 1—
 Băilă Ioan, Joh. W. Goethe și Heine. Heine —.80.
 Bogdan I., Documente și Regeste privitoare la relațiile
 Țării-Românești cu Brașovul și Ungaria 6.—
 Bunea Dr., Episcopii P. P. Aron și D. Novacoviciu
 sau Istoria Românilor Transilvaniei. 4:50
 Vechile episcopii român. a Vadului, Geoagiului,
 Silvașului și Belgradului. 2.50.
 Ciura A., Eminescu și Coșbuc. 1.—
 Coșbuc G., Ziarul unui Pierde-Vară, versuri. 2.—
 Iorga N., Cuvinte adevărate. 2:50
 Sate și preoți din Ardeal 2.50.
 Leonescu și Duțescu, Peneș Curcanul, dramă răs-
 boinică în 4 acte. 2.—
 Moldovan V. E., Meteor, roman 1.—
 Onciul D., Românii în Dacia Traiană până la întea-
 meierea principatelor. 1.—
 Onișor Dr., Legiuirea țării noastre. 1.—
 Păcățian, Carte de aur, vol. II, leg. 11:60, broș 10.—
 Poesii de Mihail Eminescu. Cu notiță biografică dela
 fratele poetului. 2.50
 Popovici I., Conducător la învățarea limbei maghiare
 și române, conținând o mică gramatică, dicționar
 sistematic, conversațiuni și modele de scrisori —.70
 Banta-Buțescu Vas., Novele 1.60.
 Riria, Ultima rază din viața lui Eminescu, dialog
 dramatic în 5 scene. 1.50 173 2-5
 Elvira, tragedie în 5 acte. 2.—
 Slavici, Din bătrâni, narațiune istorică. 2.50.
 Vlăduță A. România pitorească. Ediț. II. 3.50.

Biblioteca scriitorilor români. V. Alexandri, Poesii
 1 cor. 50 bani. P. Ispirescu, Legende sau
 Basmele Românilor 1.50. N. Filimon, Ciocoi
 vechi și noi 1.50. Gr. Alexandrescu, Poesii și
 prosă 1.25. M. Eminescu, Poesii postume 1.—
 M. Eminescu, Literatura populară 1.50. Ioan
 Creangă, Opere complete 1.50. Alexandri V.,
 Teatru 1.50.

Biblioteca populară „Minerva“ à 15 bani. 1-3. Istoria
 poporală a Românilor. 4. Cântarea României. 5.
 Istoria poporală a literaturii române. 6. Revo-
 luțiunea lui Tudor Vladimirescu. 7. Perderea
 Basarabiei. 8. Istoria lui Vodă Cuza. 9. Mihail
 Kogălniceanu. 10. Vasile Alexandri 11. Stefan-
 cel-Mare 15. Trei scrisori. 16. Cum se ne cre-
 ștem copiii. 17. Păstrarea sănătății. 18. Ce se
 cetim. 19. 10 Maiu. Revista istorică-națională.
 20-21. Răsboiul Românilor pentru neatrnare.

Cărți populare — Biblioteca Tribunalului —
 Biblioteca pentru toți
 după cataloage separate.

Prețurile se înțeleg în coroane.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“,
 sos. pe acțiuni în Sibiiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalilor români din Sibiiu“

cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la
 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 coroană, cu poșta postal 1 coroană 20 bani.

Înmulțindu-mi depositul meu prin cumpărări făcute în persoană în condițiuni foarte avantajoase îmi iau voie a recomanda și a atrage atențiunea onor. public asupra depositului meu foarte bine asortat și frumos de

monumente pentru mormânturi

din diferită marmoră, granit, syenit, labrador și peatră năsiptoasă tare cu prețuri foarte reduse.

Comande de afară se execută prompt și conștiencios.

Schițe și preliminar de spese se dau gratis și franco.

Afară de asta ofer serviciile mele pentru tot felul de lucruri în branșa mea la clădiri, asigurând servire promptă și prețuri moderate.

Cu stimă

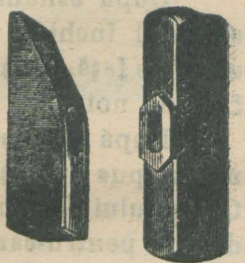
A. Klingenspohr, petrar, Mediaș.

Atelier și deposit în Sibiiu: strada Trei stejari nr. 5.

Filială în Sighișoara.

33 3-6

Carol F. Jickeli, Sibiiu. (La coasa de aur)

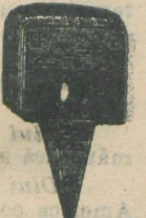
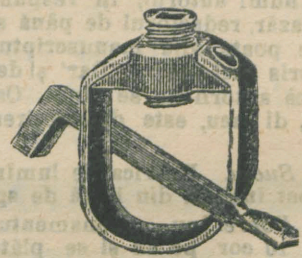
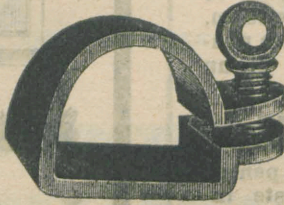
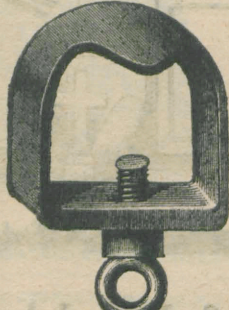
Coase: Lungimea 70 75 80 85 90 cm.

1 bucată Cor. 1.60 1.60 1.60 2.— 2.—

Bătută costă cu 10 bani mai mult.

Pentru fiecare bucată garantez Adecă, eu schimb ori-ce coasă provăzută cu semnul **FJ** care nu ar corespunde, chiar și atunci, când ea a fost bătută și întrebuițată. — Economilor le pot recomanda cu cea mai mare încredere coasa aceasta. În decursul anilor s'a sporit foarte tare numărul coaselor vândute.

La cumpărare de 10 bucăți se dă o bucată pe deasupra!

Nicovale. forma, fig. 2 3 **Cloacne.** fig. 5 à 250, 300 1 buc. Cor. —96 —86 1 bucată Cor. —86 —90 fig. 6 à 300 grame 1.—

Nicovalele și cloacnele se vând pe lângă garanțiile pentru fiecare bucată. Fiecare bucată, care s'ar dovedi sau prea moale sau prea tare, se schimbă.

Verigi de coase, Fig. 3 13 15 **Fig. 7. Tocuri de cuți**
 pentru întepenirea coasei. Dimensiunile $\frac{44}{41}$ $\frac{39}{41}$ $\frac{39}{33}$ $\frac{40}{43}$ mm. șmălțuite pe dinlăuntru și pe dinatara. 1 bucată Cor. —24 —24 —30 —40 1 bucată Cor. —40.

Cuți, dela 10 bani în sus, în variație bogată. — Îndeosebi recomand: **Cuțile americane** 1 buc. Cor. —40. **Cuți de Bergamo** vinete-închise, cu semnul CFJ 1 buc. Cor. —80.

Toporiști de coase, obicinuite de lemn Cor. —44. — Toporiști pentru coase de holde (model introdus de Iulius Teutsch) 1 bucată Cor. —90.

Greble de fer pentru coasele de holde, pentru a le șirofa pe toporiștele obicinuite de lemn 1 buc. Cor. 1.30.

Bricce de Solingen. Garantate dela Cor. 1:20 în sus.

Bricce de Solingen pentru atârnat. Lungimea întreagă: 8 $\frac{91}{8}$ 11 ctm. 1 bucată Cor. —34 —44 —50

Ușurința muncitorilor. Subscrișii aducem la cunoștința onoratului public, că din anul 1895 încoace în fiecare an ne-am procurat coase dela dl Carol F. Jickeli din Sibiiu, despre coasele acestea adevărul subscrișii în numele mai multora că sânt foarte bune, așa încât cine odată își va procura coase dela sus-numitul fabricant, acela până trăește nu cred că își va mai procura dela altă firmă. Proprietarii și muncitorii comunelor Pintic și Posmoș pe fiecare an își procurează câte 150 coase fiindcă sânt foarte renumite.

Deci fiindcă timpul cositului se apropie rugăm prin aceasta pe toți cetitorii „Foii Poporului“ și îndeosebi pe toți muncitorii a-și procura coase dela numita firmă, căci vor avea mare ușurință la cosit.

Pintic, în 10 Maiu 1903.

Toma Teodor. Cornel Vervă. Ioan Buta. Tănase Moldovan. Stefan Vervă.